

Crisis Theologica

In Qva Selectiores, Et Acriores hujus, et elapsi sæculi controversiæ,
subsecuturâ in Elencho legendæ discutiuntur

Crisis Theologica - In Qva Selectiores, Et Acriores hujus, et elapsi sæculi
controversiæ, subsecuturâ in Elencho legendæ discutiuntur

Casnedi, Carlo Antonio

Ulyssipone, M.DCCXI

Index Rervm Jvxta Dispvttationvm, & Numerorum Marginalium ordinem,

---

[urn:nbn:de:hbz:466:1-84777](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-84777)

INDEX

RERVM JUXTA DISPUTATIONVM, & Numerorum Marginalium ordinem,

A

Absolutio.

AN Confessori taltem Regulari appro-
bato debeat ex iustitia, illimitata ab-
solvendi facultas? D. 1. N. 110. 123.

Approbatio quid? D. 1. N. 123.

An absolutio collata alicui sit etiam invali-
da? D. 3. N. 40. 63.

Clementis VIII. Decretum circa absentis
absolutionem, D. 3. N. 63.

An hodie sit probabilis opinio quod cui-
que liceat a peccatis absolvere? D. 3. N.
97.

Vid. *Confessio.*

Abulensis.

Ait, quod non omne, quod est in libro ab
Ecclesia approbato, sit de fide, D. 2.
N. 36.

Ait D. Augustinum, & D. Hieronymum
sepe sibi mutuo contradicere, Ib. & D. 8.
N. 45.

Academici.

Docebant nil dari certum: nil à sapiente af-
firmandum: omnia probabilia, quia om-
nia apparenter vera, D. 1. N. 71. 72.

Quantum probabile eorum dicitur à Nostro,
D. 4. N. 70. ad 73.

Eorum errores, Ib.

Discrimen inter illos, & Doctores stantes
pro simultanea probabilitate, D. 8. N.
164.

Vid. *S. August.*

Actus.

Non differunt essentialiter ex objecto, D. 4.
N. 10.

Certitudo, evidentia, probabilitas, sunt in
actu, & non nisi denominativè in obje-
cto, D. 4. N. 12.

An omnis actus materialis intentionalis tu-
pra se reflectat? D. 4. N. 14.

Perfectio actus non est necessariò à motivo
Tom. I.

quod, sed à motivo quo, D. 4. N. 19. ad
22.

Diverso lumine applicatum ipsum moti-
vum quod diversos facit actus, Ib.

An actus materialiter malus esse possit su-
pernaturalis? D. 6. N. 3.

Quid actus humanus? D. 6. N. 4.

Vid. *Honestas.*

Moralitas supponit libertatem, & soli actus
liberi sunt strictè humani, Ib.

Quid moraliter bonus, seu honestus, quid
moraliter malus, seu inhonestus? D. 6.
N. 6.

Esti honestas, & inhonestas sit à solà cog-
nitione, non tamen earum quantitas, D.
6. N. 4. ad 10. & 84.

Actus honestatur formaliter ab errore in-
vincibili, D. 6. N. 25. ad 50. & N. 160.
ad 170.

Actus non specificatur ab objecto, ut in re,
sed ut in mente, D. 6. N. 28.

Actus boni proprietates ex D. Thom. D.
6. N. 40.

Ad actum malum putatum inculpabiliter
bonum concurrat Deus per se, & cum sua
gratia, D. 6. N. 54. ad 64.

An actus sequens dictamen falsum sit æquè
honestus, ac sequens ad verum? D. 6.
N. 67.

Cur dissensus objecti, cui Deus assentitur,
sit falsus: volitio veri objecti à Deo veti-
ti sit ex errore bona? D. 6. N. 88.

An actus supernaturalis possit à Deo vetari?
D. 6. N. 90.

Cur detecto errore complacere nequeam de
malo putato bono? D. 6. N. 92. 163.

An idem actus esse queat meritorius, & de-
meritorius? D. 6. N. 119.

Idem actus esse potest logicè falsus, & pra-
cticè verus, Ib.

An actus supernaturalis esse possit intrinse-
cè honestus, & extrinsecè inhonestus,
Ibid.

Mm iij

Cur

Cur actus malus errore detecto excusetur?
D. 6.N. 167.

An actus supernaturalis regulari possit à judicio falso? D. 6.N. 173.

An ut sit meritorius, ordinandus à charitate in Deum? D. 7.N. 30.

An actus externus aadat novam bonitatem interno? D. 7.N. 145. ad 149.

Nulla paritas actus externi, D. 7.N. 260.

Deus non vetat actum externum, præcisum ab interno. Et cur, etsi sit purè materialiter malus, sit propriè peccatum? D. 7.N. 264. 266. 318.

Potest actus recipere denominationem à causa, D. 7.N. 327.

Actus somniantis iunt boni, vel mali à causa, D. 7.N. 333.

Eadem libertas necessaria ad meritum, & demeritum, etsi plus ad illud, quàm ad hoc requiratur, Ibid.

Volitio furti, & furtum, unum peccatum, D. 7.N. 344.

Nulla illatio ab objecto ad actum, nec actus sunt ut objecta, D. 8.N. 154. 158.

Natura moralis actuum est à cognitione: non natura physica, D. 8.N. 284.

An actus naturalis ferri possit in objectum supernaturale? D. 9.N. 78.

Vid. *Conscientia, Error, Honestas, Ignorantia.*

Advertentia.

Quid actualis, & expretia: quid virtualis, & interpretativa? D. 7.N. 28. ad 37.

Virtualis fundatur in actuali, D. 7.N. 32.

Non est pura non retractatio actualis præterite, D. 7.N. 33.

Virtualis per se est ipsa actualis, sed insensibilis, D. 7.N. 36.

Questio, quæ advertentia sit necessaria ad peccatum, multum habet de voce, D. 7. 49. 50. 59. 226.

Per plenam, & expressam non venit iudicium evidens de peccato, sed satis scrupulus non contemptus prudenter, D. 7.N. 49. 52.

Aliqua est necessaria ad mortale, D. 7.N. 59. 226.

An necessaria advertentia, ut poena incurratur? D. 7.N. 189.

Tota difficultas est combinare peccata ignorantie cum advertentia peccati, D. 7.N. 227.

Vid. *Ignorantia. Vid. Peccatum.*

Aequalitas.

Arithmetica, & Geometrica quid? D. 9. N. 51.

Alexander VII. & VIII.

Vid. *Damnata, Decreta, Papa.*

S. Anselmus.

Quid dicat de Hæreticis abutentibus Divo Augustino? D. 1.N. 10.

Ait, malè intellecta præbere occasionem errandi, Ibid.

Defendit Divum Aug. D. 5.N. 105.

Monet opus esse magnà vigilantia in SS. PP. intelligentia, Ibid.

Anti-Christus.

Cur ejus ministri peccaturi? D. 6.N. 63.

Anti-Probabiliste.

In quo differant à Jansenistis, D. 4.N. 23.

Quam discordes inter se, D. 4.N. 4.

Unde in illis exclamationes? D. 4.N. 25. 27.

& D. 8.N. 166.

Supponunt in Probabilistis, quod negant, D. 4.N. 54.

Ut utrum minus probabilis negent, novam cudunt definitionem, D. 4.N. 57. Plura confundunt, D. 4.N. 59. & D. 8.N. 39. ad 47.

Aiunt, quod licebit Atheismus, & omnis laxitas, D. 4.N. 54.

Imponunt nobis, quod asseramus legem in Deo sequendi vel verum, vel falsum, D. 6.N. 188.

Ipsimet horrendis pugnant in nos exemplis, quibus Jansenistæ in Catholicos, D. 7.N. 170. 180. 189.

Ablurda sunt ex ipsa hypothesi, Ibid.

Aiunt nos docere, quod apprehensio peccati non sit satis ad peccatum, sed necessarium iudicium evidens, D. 7.N. 179.

Faciles in injurias, & exclamationes, D. 8. N. 166.

Antiqui.

M. Bannez ait, Antiquos honorandos, Juniores audiendos, D. 1.N. 74.

Sæpe oppositam propriam vocarunt Probabilem, D. 1.N. 118. 120.

Vix duro verbo usi, D. 1.N. 119.

Vix aliquis eorum dubitavit de licito usu, D. 4.N. 1.

An sumpserint Probabile pro Probabiliori? D. 4.N. 79. 81. 108.

S. Antoninus.

Salutare ejusdem monitum, D. 1.N. 121.

Ait, quod inter duram, & benignam circa præcepta sententiam, benigna sit præferenda, D. 4.N. 5.

Ait, quod ignorantia legis inter DD. controversæ non sit ignorantia vincibilis, D. 5.N. 159.

Aristoteles.

Multa falsa probabiliora veris, D. 1.N. 55. & D. 5.N. 6.

Sensus cognoscere se sentire, D. 4.N. 15.

Verita-

Veritatem figuratiter ostendendam, D. 4. N. 20.

Homines tenaciùs adherere fictis rumoribus, quàm Sapientes certissimis veritatibus, D. 4. N. 83.

Probabile extrinsecè per Aristot. D. 4. N. 84. 95.

Non definit Probabile, D. 4. N. 100. ad 120.

Ait, quòd veritas sit finis cognitionis speculativæ; opus practicæ, D. 4. N. 124.

Ait præcipuum Prudentiæ actum præcipere, Ib.

Ait primum in quolibet genere esse mensuram cæterorum, D. 5. N. 21.

Ait omnem pravum ignorare, quæ agere oportet, & quod omnis peccans sit ignorans, D. 5. N. 103.

Ait curvum in oppositum inclinandum, ut medium assequatur, D. 5. N. 106.

Ait prima scientiarum principia inventu facilia, D. 5. N. 123.

Quid juxta illum satis, ut honestè operemur? & quid continens per se, & per accidens? D. 6. N. 33.

Ait, quòd bona voluntas à Prudentiâ regulatur, D. 6. N. 157.

Quid Prudentia juxta illum? D. 6. N. 187.

Ait furantem, ut adulteretur, magis esse adulterum, quàm furem, D. 7. N. 277.

Ait, quòd felix à misero per vitæ dimidium non differat, D. 8. N. 321.

Ait, nos nunquam debere esse verecundiores, quàm cum de Dijs loquimur, D. 8. N. 119.

Ait præstantiorem esse cognitionem probabilem de re summâ, quàm evidentem de infimâ, Ib. & N. 504. 505.

Negat quòd opinari sit nobis liberum, asserit, quòd imaginari, D. 8. N. 245. 265. 588. 601.

Ait intellectum dubium esse quasi hominem pedibus ligatum, D. 8. N. 430. 434.

Ait verum, & verosimile ejusdem facultatis, D. 8. N. 452. 505. 523.

Ait, quòd solvere dubium non sit Ignorantis, D. 8. N. 476.

Ait quòd dubium sit nodus, D. 8. N. 553. 568.

Ars.

Prima Artium axiomata inventu facilia, D. 5. N. 123.

Practicum Artium dictamen esse potest logicè falsum, D. 6. N. 135.

Assensus.

Et dissensus, etiam ex diversis motivis, simul repugnant, D. 4. N. 18. & D. 8. N. 7.

193

Vid. *Contradictoria, Intellectus, Logica.*

S. Augustinus.

Mirabilis ejus modestia: & quid à suis Lectonibus exigit? D. 2. N. 4. 5. & D. 5. N. 185.

Damnatur, quòd sit de fide, quidquid S. August. dixit, D. 2. N. 4. & D. 3. N. 8.

Ejus libri à Synodo V. & Gelasio approbati, D. 2. N. 36.

Ejus dictum: errare potero; hæreticus non ero, D. 3. N. 1.

Ejus opinio circa Infantes cum solo Originali morientes, D. 3. N. 4. & D. 5. N. 107.

Aliquas suas opiniones retractavit, D. 3. N. 6.

Excusat S. Cyprianum, Ib.

Vult nulli libro, exceptis Canonicis, esse tenaciter standum, D. 3. N. 8.

Jansenio ex diametro opponitur, D. 4. N. 1.

Refert, & rejicit errores Academicorum, D. 4. N. 71.

Præclarum ejus dictum de invincibili ignorantia, D. 5. N. 41.

Laudatur ab Hæreticis, D. 5. N. 43.

Acute explicat, qualiter pœna peccati sit improprie peccatum, Ib.

Peccatum proprie tale vocat culpam, non ita improprie tale, D. 5. N. 92. ad 95.

Ait opus contra legem ignoratam non esse culpam, etsi sit peccatum, D. 5. N. 95.

Exponit libertatem facti, & libertatem peccati, Ibid. & D. 7. N. 301.

Convincit Pelagium negantem, ignorantiam esse peccatum, D. 5. N. 100. 101.

Jansenistæ abutuntur Divo Augustin. D. 5. N. 105.

Cur Retractionum Librum ediderit? Ib.

Ante Pelagij errores nimis extulit libertatem, Ibid.

Tuetur invincibilem in Fide ignorantiam, D. 5. N. 135. & D. 6. N. 60.

Ait Deum jubere quòd nobis, non quòd sibi prodest, D. 5. N. 170.

Faretur se plura nescire, ut contemnatur, D. 5. N. 187.

Ait magnum compendium, & nullum laborem stare Autoritati, & suadet plerisque, ut illi stent, D. 5. N. 188.

Dat Deo gratias, quòd eum non fecerit avem, D. 6. N. 27.

Rationis lumen vocat Nobile Judicatorium, D. 6. N. 37.

Tuetur invincibilem juris naturæ ignorantiam, D. 6. N. 60.

Ait, quòd ubi nulla advertentia, nulla culpa, D. 7. N. 65.

Sæpe Divo Hieron. contradicit, D. 8. N. 45.

Refert

Refert casum duorum adolescentium se mutuò de eodem delicto accutantium, D. 8.N.224.457.

Ait quòd homo non possit credere, nisi velit, D.8.N.353. & D.9.N.40.

Ait duas Personas in Religione laudabiles: una, quæ eam invenit; alia, quæ eam studiòse quarit, D.9.N.42.

Infert ex pœnis peccatum originale, D.9.N.86.

Authores, Authoritas.

Est præcipuum in quæstione facti argumentum, D.1.N.28.

Ex quo confletur Authoritas, D.1.N.65.

Qualiter tollatur, D.1.N.80.81.

Authores contra improbables, quomodo latrare debeant, D.1.N.119.

Non latis quilibet Author; immò nec plures, D.1.N.139.

Authoribus plura falsa sæpe tribuuntur, D.3.N.9.

Authores, qui faciunt opinionem probabilem, D.4.N.36.

Quibus standum, D.4.N.88.92.121.

Gravitas Authoris unde fumatur, D.4.N.90.

Credere Authoritati magnum còpendium, & nullus labor, D.5.N.188.

Plerisque standum authoritati, lb.

Quàm injuriosum sit argumentum. Contradictentium nulla Authoritas, D.8.N.

44. ad 75.115. ad 125.489. ad 494.536. ad 546.

Authoritates oppositæ semper diversæ, D.8.N.330. ad 335.

Authoritas unius Sancti non eliditur per æqualem, D.8.N.489. ad 494.

An centum contra centum faciant rem credibilem, D.8.N.557.572.577.

Qualiter Authores prudenter sibi contradicant? D.8.N.600.

Vid. *Theologi.*

Axiomata.

Multa falsa probabiliora veris, D.1.N.54. & D.8.N.468.

Non est melius contradicere, quàm toti propositioni negatione præponere, D.3.N.84.

Omnis peccans ignorans, D.5.N.102.

Prima artium Axiomata inventu facilia, D.5.N.123.

Nemo intendens malum operatur, D.8.N.273.

Ad pauca respicientes faciliè pronuntiant: & quisque judicat, ut affectus est, D.8.N.287.

Dubia in melius interpretanda, D.8.N.294.

Verum non pponitur vero, D.8.N.525.

Bains.

Ejus opiniones. Plures favebant legi, D.4.N.75.

Exigit ad honestam operationem judicium logicè verum, D.5.N.26.29.

Negat errorem invincibilem excusare, D.5.N.41.

Octoginta illius opiniones damnatæ, D.5.N.49.

Negat, quòd invincibilis juris naturæ error excuset: & affirmat, quòd invincibilis juris Divini, & humani error excuset, D.5.N.74.

Objicit nobis Pelagianismum, D.5.N.113.

Rejicio tres ejus damnatas, D.6.N.67.68. D.7.N.81.

Negat possibilem statum puræ Naturæ, D.8.N.85. Vid. *Hæretici, Lansenius,*

Baptismus.

Non valet sub hac formâ: In nomine Genitoris, Geniti, & Procedentis ab utroque, D.4.N.126.

Filij Hæreticorum non sunt rebaptizandi, lbid.

M. Vincentius Baro.

Negat esse de fide gloriam omnium, qui Martyrologio Romano inserti sunt, D.1.N.26.

Negare videtur credendum fide Divinâ, quòd Papæ circa jus naturale fanciunt, D.1.N.42.

Ejus argumenta contra opinionis probabilis definitionem ab eo solvenda, D.4.N.54.

Minus requirit ad Probabile, quàm nos, D.4.N.57.

Obtrudit nobis Academicismum, D.4.N.70.

Truncat textum Divi Augustini, D.5.N.104.

Ait Tutio rem minus probabilem esse semper veram practicè, D.6.N.106.

Ait Divum Thomam secutum minus probabilem, de quantitate, D.8.N.31.

Ait juxta D. Thomam, & Thomistas venire per Probabile, quòd omnem tollit oppositam. Ostendo contrarium, D.8.N.41.42.

Ait ex æquè probabilibus omnem esse prudenti assensu indignam. Et quòd ea sola sit digna, quæ infinitis probabilitatis gradibus aliam excedit, D.8.N.61.461.

Ait rationes contra fidem esse probabilissimas, fortissimas, & penè cogentes, D.8.N.62.

Ait assentiendum minus probabili, si tutior sit, D.8.N.240.

Ait

Ait quod si utraque æquè probabilis fiat pro officio, & honesto, qualibet liceat, Ibid.
 Ejus argumenta, quod intellectus inter motiva æqualia non sit liber, D. 8. N. 430. ad 475.
 Quod æquè probabilia se enervent, D. 8. N. 461. ad 464.
 Quod assentiens minùs probabili assentiatur magis falso, D. 8. N. 466. ad 475.
 Ejus contradictoria, D. 1. N. 26. & D. 8. N. 62. 240.
 Ejus laxitates. Negat esse de fide Martyres insertos Rom. Martyrologio esse in gloria, D. 1. N. 26. Minùs pie differit de Pontificum Decretis, D. 1. N. 42. Non damnat opinionem Jansenij, D. 5. N. 83. 99.
 Ait rationes contra fidem probabilissimas esse, D. 8. N. 62.
 Ejusdem in alios animositates, D. 8. N. 165. ad 168.
 Rogo an tunc secutus sit tutius, aut probabilius, Ibid.
Bellum.
 An dari possit ex utraque parte justum? D. 8. N. 155. 156.
 Potest in incertis dari bellum utrimque formaliter justum, D. 8. N. 587. 599.
Beneficium.
 Cur minùs dignus eligi non possit; possit quilibet ex æquè dignis? D. 8. N. 308.
S. Bernardus.
 Opinio quid juxta illum? D. 4. N. 6.
 Acutum ejus dictum circa ignorantiam, D. 7. N. 114.
 Expono ejus Textum: Quod tam peccet ponens malum putatum bonum, quàm bonum putatum malum, D. 7. N. 303.
S. Bonaventura.
 Doctores, qui non lattrant, vocat pane indignos, D. 1. N. 119. 120.
 Christum D. appellat Lucis Librum, Ibid.
 Quod munus Prudentis? D. 1. N. 124.
 Ait quod veritas tumorem mentis humiliet, D. 1. N. 125.
 Negat licere Confessariis petere juramentum emendationis, D. 1. N. 137.
 Negat omnem Infidelium actum esse peccatum, D. 4. N. 75.
 Exponit Textum, Quod non est ex fide, Ibid.
 Ait de D. Augustino abundantius inclinasse ad extremum, plus dicens, & minùs intelligi volens, D. 5. N. 107.
 Rationem naturalem vocat Naturale Judicium, D. 6. N. 37.
 Exponit, qualiter conscientia in re falsa sit ethice recta, D. 6. N. 114.
 Ait quod omne mortale actuale esse debeat voluntarium, D. 7. N. 58.

Ait, in nullo extingui conscientie remorsum, D. 7. N. 137.

Alia ex D. Bonav. D. 7. N. 211.

Bonum.

An bono opponatur? D. 8. N. 525. Vid.

Voluntas.

C

Card. Caietanus.

Quid sentiat de Papæ auctoritate circa naturaliter scibilia? D. 1. N. 52.

Merito laudatur à M. Cano, D. 3. N. 4. 7.

Celebre ejus dictum de D. Thomæ modestia, D. 3. N. 15.

Centuit baptismum sub hac formâ validum Baptizo te in nomine Genitoris &c. D. 4. N. 126.

Ait falsa sæpe plùs movere, quàm vera, D. 5. N. 4.

Ait Divum Thomam declinasse quasi in opinionem, quod Cæli sint animati, D. 5. N. 107.

Ait non tantum ignorantiam, sed puram inconsiderantiam ejus, quod quis scire tenetur, excusare à mortali, D. 7. N. 62.

Ait dubium sine novâ ratione per solum velle deponi posse, D. 8. N. 554.

Quid lumen fidei juxta illum? D. 9. N. 92.

Culvinus.

Ad honestam operationem exigit judicium logicè verum, D. 5. N. 26.

Ait hominem cum bonâ intentione sæpe labi, D. 7. N. 86.

Negat invincibilem ignorantiam excusare, D. 7. N. 96. Vid. *Heretici.*

Candidus Philalethes.

Est Probabilioristarû Corypheus. Ex eo omnes alij bibere, eo vix citato, D. 5. N. 3.

Distinguit Probabilitatem à veritate, D. 5. N. 4. 5.

Ait similitudinem Probabilitatis non repugnare, D. 5. N. 4. & D. 8. N. 32.

Ait, quod quoties utraque est probabilis, neutra sit simpliciter talis, D. 8. N. 192.

194.

Supponit, quod Probabilistæ doceant, intellectum posse simul utrique assentiri, Ibid.

Contradictiones, D. 8. N. 241. 242. 260.

Ait ex opinionibus non moralibus alterutrâ ex æquè probabilibus licere, D. 8. N. 242.

Negat, quod opinari sit liberum libertate specificationis, D. 8. N. 246. ad 259.

Ait motiva æqualia se elidere: & quod sequetis minus probabile sequatur magis falsum, D. 8. N. 254. ad 257.

Ait intellectum inter æqualia manere dubium, D. 8. N. 453.

M. Cano.

M. Cano.

Laudat Caietanum etiam dum errat. Sapiens
ejus dictum, D. 3. N. 4. 7.

Ait, non omnia, quæ in SS. PP. leguntur,
approbanda, D. 3. N. 5.

Canonizatio.

Et Beatificatio quid? An de Fide? Quale
ejus objectum? D. 1. N. 25. 41. 44. 106.
Vid. *Papæ infallibilitas.*

Caramuel.

Negat authoritatem improbabilizandi opi-
niones, D. 1. N. 52. lect. 3. per totam.

Acutum ejus dictum, D. 3. N. 31.

Quid ab Idiotâ præstandum, D. 5. N. 60.

Ei fidendum, dum de Janenistis loquitur,
D. 4. N. 1. & D. 7. N. 90.

Ait omnes assertiones probabiles esse moda-
les, D. 8. N. 13. ad 17.

Ait Anti-Probabilistas facillimos in injurias.
Et quid de Fagnano? D. 8. N. 165. 167.
187.

Cardinales.

Papæ judicium longè eminentius, D. 1. N.
77.

An eorum declarationes habeant vim legis;
& aliquando oppositæ inter se? D. 2. N.
33. ad 36.

Casuisæ.

Plures sunt graves in ordine ad id, quod
præstant, etiam sint puri Collectores, D. 4.
N. 94.

Non querendi malâ fide post culpam, D. 7.
N. 161.

Vid. *Theologi.*

Celladei.

Negat plura apud omnes certa, D. 4. N. 8.

Negat opinionem esse judicium absolutum:
& ideo exponendum per videri, non per
est, D. 4. N. 11. & D. 8. N. 14. ad 19.

Vult omnia contradictoria esse probabilia,
D. 4. N. 25.

Plura à Probabilistis negata in illis suppo-
nit, D. 4. N. 58.

Ait doctrinam ex ignorantia ordinariâ ve-
ram, aut probabiliorem esse tutam, Ibid.
& D. 5. N. 40.

Ait sciri non posse, qui Doctor sit gravis, &
fatis, qui non? D. 4. N. 84. ad 91.

Ejus argumentum de ascensu, & descensu,
nullum, D. 4. N. 91.

Probabilitatem conscientie vocat Realem,
D. 4. N. 97.

Negat objecta necessaria esse probabilia, D.
4. N. 114.

Ait, omne opinabile esse probabile, Ibid.

Confundit conscientie probabilitatem cum
vero, D. 5. N. 1. ad 12.

Negat dari invincibilem ignorantiam. Si ta-
men datur, excusat: & in quo differat
à Janenio? D. 5. N. 28.

Ait quod sola doctrina coram Deo vera sit
morum regula: & quod certitudo, si fal-
sa sit, non excuset, D. 5. N. 28. 67. & D.
6. N. 99.

Ait omnem ignorantiam esse poenam alicu-
jus peccati personalis, D. 5. N. 28.

Ait nil prudentius, quam fidere viro gravi:
& inventâ authoritate ei standum, D. 5.
N. 39. ad 69.

Omnem ignorantiam sequentem ad perso-
nale aut vincibilem, Ibid.

Ait difficillimum esse formare judicium pro-
babile de usu sufficientis diligentie. Cur?
D. 5. N. 59. 152.

Vix ulla inter eum, & Janenium differen-
tia, D. 5. N. 55. ad 78.

Negat errorem honestare actum, D. 5. N. 61.
ad 68.

Junior admisit usum minus tutæ minus pro-
babilis; senior negavit, D. 5. N. 68.

Si ita est, ei Juniori standum. Cur? Ibid.

Solâ voce à Baio discrepat, D. 5. N. 72. 87. 88.

Ait veritates Morales inventu faciles, D. 5.
N. 88.

Ait legem Dei, & Naturæ semper invenibi-
lem, D. 5. N. 89.

Ait repugnare invincibilem juris naturæ ig-
norantiam, D. 5. N. 90. 137.

Et quod etiam non cognoscatur, obliget illico,
ac promulgatur. Et quod lex nec probabi-
libus, nec probabilioribus sciatur, D. 5. N.
110.

Ait quod probabilius errans, gravius erret.
Et quod maior probabilitas sit maior ig-
norantia, Ibid. & D. 8. N. 113.

Est Probabilista, dum asserit, satis esse ad
ritè operandum probabile judicium de
usu idoneæ diligentie, D. 5. N. 119.

Maxima ex dictis absurda, Ibid.

Ait pro vero necessariam simpliciter oratio-
nem &c. D. 5. N. 120. ad 131.

Ait, quod qui suas rationes putat probabiles,
erret invincibiliter, D. 5. N. 136.

Ejus mens circa possibilitatem ignorantie
invincibilis, D. 5. N. 136. ad 144.

Velit, nolit, tueretur Probabilitatem, D. 5.
N. 138.

Ait puerile quæsitum: quod si quis fecisset,
quod in se fuit, & moreretur, antequam
instrueretur? subdit, Non moriturum,
D. 5. N. 141.

Ait ignorantiam invincibilem eo solùm
tempore durare, quo facimus, quod in
nobis est, D. 5. N. 143.

Impug-

- Impugnat Jansenium, eo quia nulla est differentia post legis promulgationem, inter legem naturalem, & positivam, D. 5. N. 144.
- Ait sibi probabilius nullam dari legis naturæ invincibilem ignorantiam, D. 5. N. 145. ad 148.
- Ait ex P. Suarez, quod obligatio faciendi importet obligationem querendi, D. 5. N. 146.
- Ait constare ignorantias esse vincibiles, quia Ecclesia, & Confessarii eas puniunt, D. 5. N. 149.
- Ait hanc rationem esse peremptoriam: Vel Deum non satis promulgasse legem, vel nostram culpam, quod non sciamus, D. 5. N. 149.
- Minatur Confessoribus supponentibus ignorantias invincibiles, D. 5. N. 150.
- Querit quamdiu ignorantia sit invincibilis? Ait, Deus scit, D. 5. N. 151.
- Dat varias pro diligentia regulas, D. 5. N. 152.
- Rejicio omnia de omnis legis invenibilitate, D. 5. N. 154. ad 188.
- Eximie laudat D. Thomam, & tamen ab eo recedit, D. 5. N. 155.
- Ignorantiam inlitam Probabilitati ait invincibilem, D. 5. N. 158.
- Ait quod mentura diligentia taxari nequeat, D. 5. N. 178.
- Multiplicat horrenda exempla, & exclamationes, ut probet, quod error invincibilis non honestet actum, D. 6. N. 51. ad 61.
- Negat actus in re malos esse materialiter malos, D. 6. N. 92.
- Negat conscientiam sine culpâ falsam, esse posse morum regulam, D. 6. N. 99.
- Ducit ad plerisque Anti-Probabilitatis, Ibid.
- Si solum verum est Regula, nulla datur Regula, D. 6. N. 99. ad 110.
- Ait peccari, quin advertatur, quia peccatur ex ignorantia, D. 7. lect. 5. per totam.
- Ait actum externum sine novâ libertate addere malitiam interno, D. 7. N. 37.
- Ait conversionem ad Deum esse necessariam, ut ignorantia tollatur, D. 7. N. 54. 55.
- Ait ignorantiam, quæ vinci potuit, etsi nunc vinci nequeat, esse vincibilem, D. 7. N. 60. ad 66.
- Nulla inter eum, & Jansenium quoad instans præfens differentia, D. 7. N. 77. ad 87. & N. 251. ad 255.
- Egregie probat ignorantias fuisse à Deo ventandas, D. 7. N. 177.
- Ait quod nostra opinio, Nemo peccat, quin cognoscat se peccare, sit scandalorum origo, Ibid.
- Trahit horrenda exempla: & ait per se notum, quod ignoranter peccans, non peccet scienter, D. 7. N. 178.
- Tandem nostram sententiam dicit esse omnium, D. 7. N. 184.
- Nostra sententia minus excusat peccata, quam illius, D. 7. N. 195. ad 198.
- Ait sciri non posse, quæ advertentia sit pro peccato ignorantia necessaria, quia Deus vult nos humiles, D. 7. N. 209.
- Destruit, non unit hæc duo principia: Dantur peccata ignorantia: Ad peccatum aliqua advertentia necessaria, D. 7. N. 212. 226. ad 230.
- Negat se incurrere Jansenismum, D. 7. N. 253.
- Ait vincibilem ignorantiam per confessionem fieri invincibilem, D. 7. N. 259. 269. ad 274.
- Objicit nobis Pelagianismum, D. 7. N. 274. ad 280.
- Discrimen inter illum, & nos, D. 7. N. 278.
- Ait, quod Probabilitas conscientia, & veritas sint idem, D. 8. N. 4.
- Ait, quod opinans nil absolute affirmet, aut neget, sed sibi videri, D. 8. N. 14.
- Ait quætionem de licito usu esse de subiecto non supponente, D. 8. N. 29.
- Ait ex opinionibus speculativis quamlibet æquè probabilem licere, D. 8. N. 56.
- Ait, quod alterutrius Doctoris ratio sit tantum gravis ex ignorantia, D. 8. N. 66. ad 72.
- Omnia ejus argumenta contra simultaneam Probabilitatem reducuntur ad hoc, Probabilitas est veritas; implicat simultanea Probabilitas, ergo & veritas, D. 8. N. 70. 88.
- Ait plus requiri ad Probabile conscientia, quam ut quis sine peccato operetur, D. 8. N. 78.
- Obscurissimus ejus de formâ syllogismus clare proponi potest, D. 8. N. 128.
- Ait, quod lis de veritate erit stulta, si utraque est probabilis, D. 8. N. 144.
- Ait evidens, quod Probabilitas conscientia non conveniat utrique extremo, etsi alia possit, D. 8. N. 171.
- Ostendo syllogismos P. Moyse non carere formâ, D. 8. N. 174. ad 191.
- Ait repugnare, ut intellectus assentiatur minus probabili, D. 8. N. 243.
- Ait errorem esse malum intellectus, D. 2. N. 298.
- Negat, quod dubitare sit nobis liberum, & dubium solvere, D. 8. N. 548.
- Ait dubium solvi per verum, vel in re, vel putativè tale, D. 8. N. 553.

Negat

Negat quod centum contra centum faciant rem opinabilem, D. 8. N. 557.

Negat dubium solvi per eque, & minus probabile, D. 8. 557. ad 577.

Nemo, quos pro se citat, illi favet, D. 8. N. 569. 575.

Mirabilia dicit de dubio negativo, D. 8. N. 571.

Ait neminem experiri hunc actum: Credo hoc, etsi oppositum sit mihi æquè, aut magis probabile, D. 8. N. 581.

Ait, quod æqualis ratio idem sit, ac nulla, D. 8. N. 583.

Ait intellectum moveri non posse, cum utrimque sit eadem spes veri, ac falsi, D. 8. N. 584.

Ait voluntatem inter bona æqualia esse immobilem, D. 8. N. 585.

Quia nullum datur cur objectivum, Ibid.

Et quia liceret omni momento mutare opinionem, D. 8. N. 586.

Et quia daretur bellum utrimque justum, D. 8. N. 587.

Et quia prudenter affirmanti nemo prudenter contradicit, Ibid.

Ait Mysteria fidei esse evidenter vera, D. 9. per totam.

Confundit moralem certitudinem, quam damus, cum morali evidentiâ, quam negamus, D. 9. N. 49.

Ejus argumenta, D. 9. N. 56. 57.

Aliqua contradictoria Celladei, D. 5. N. 10. 28. 67. 117. 122. 176. 174. ad 188. & D. 6. N. 42. 43. & D. 7. N. 184. 188. 229. 230. & D. 8. N. 75. 76. & alibi.

Censura.

Theologica unde fumatur, D. 1. N. 34. & D. 3. N. 11.

Perpendendæ censuræ. Expono, D. 1. N. 62. 93. 103. & D. 3. à N. 12. ad 17.

Ex censuris aliquæ non nisi in externas, aliquæ etiam in internas opiniones cadunt, D. 2. N. 34. 79.

Censura Theologica supponit falsitatem, D. 2. N. 113.

An Improbabilitas sit censura Theologica? D. 2. N. 130. & D. 3. N. 30.

Censura, nisi aliud exprimitur, cadit in solam opinionem, D. 3. N. 1.

Censuræ, quibus Papæ utuntur, D. 3. N. 10. ad 17.

Quæ opinio digna sit censurâ Theologica? D. 3. N. 11.

Quæ omnium censurarum maior, minor, maxima? D. 3. N. 17.

Censurandi facilitas insipientiæ indicium, D. 3. N. 63.

An error invincibilis excuset à censurâ in-

cursu, D. 3. N. 75. & D. 5. N. 132. & D. 7. N. 189.

Probabilitas lata est pura immunitas opinionis à censurâ, D. 8. N. 207.

Vid. *Damnata*, *Decreta*, *Excommunicatio*, *Opinio*, *Papa*.

Certitudo.

Unius partis non stat cum probabilitate oppositæ, D. 1. N. 83. 138. & D. 8. N. 23. 24.

Est in actu, non in objecto, D. 4. N. 12.

Quid certitudo intellectualis, quid affectiva? D. 8. N. 406. 407.

Ea est Catholicorum: hæc Hæreticorum, Ib.

Quid absoluta, quid respectiva? D. 9. N. 8. 9.

Moralis est diversa pro differentia materiæ, & pro arbitrio Prudentum: & quod uni iatis ad illam, non alteri, Ibid. & N. 25.

Sape non nisi unius testimonio nititur, D. 9. N. 10.

Certitudo moralis satis est, ut lex obliget, D. 9. N. 17.

Certitudo moralis non excludit nisi prudentem oppositi formidinem: Evidentia moralis etiam imprudentem tollit, D. 9. N. 20. ad 26. 36.

Certitudo moralis qui differat à Probabilitate? D. 9. N. 25. 28.

Certitudo comparata ratione evidenti, est evidentia; comparata ratione unice excludente prudentem, non stultam oppositi formidinem, est certitudo, D. 9. N. 90.

Charitas.

Non est Spiritus Sanctus, sed qualitas infusa, D. 3. N. 9.

Veniale minuit dispositive charitatem, Ibid.

Christus.

An mortis tēpore caruerit visione, D. 3. N. 4.

An cognitus à crucifixoribus ut Deus, D. 7. N. 118.

Utraque opinio affirmans, & negans Christum D. Adā non peccante venturum, dicitur à Sixto V. pietati, Fidei, rationi consona, D. 8. N. 46.

S. Chrysostomus.

Ait neminem ignoranter peccare, D. 5. N. 44.

Concilia.

Generalia habent à Papa infallibilitatem; non e contra, D. 1. N. 31. 32. 100.

Plerique errores extra Conciliū damnati, Ib.

Aliud est damnari à Concilio; aliud in Concilio, D. 1. N. 32.

Vid. *Hæreses*, *Papa*.

Concretum.

Doctrina concretorum difficilis, D. 1. N. 58.

Quid concretum specificativè, quid duplicativè? D. 1. N. 63. ad 69. 85.

Forma est semper intrinseca concreto; non verò semper subiecto denominato, D. 1. N. 86.

Confessio.

Confessio, Confessor.

Plura de Confessione, Approbatione, Jurisdictione, D. 1. N. 122. ad 126.
 Confessio sine Episcopi approbatione invalida, D. 1. N. 123.
 Quid Approbatio; quid Jurisdictio? Ib.
 Omnes, etiam Magistri, egent approbati, D. 1. N. 124.
 Confessores idiotæ omnia absolvunt, Ib.
 In ordine ad praxim perinde est, quod Jus absolvendi sit immediate à Deo, sive ab homine, D. 1. N. 126.
 Maior exigenda idoneitas in Confessarijs, quam in Ordinandis, D. 1. N. 137.
 S. Bonav. negat licere Confessarijs petere juramentum emendationis à Pœnitentibus, Ib.
 Potest Episcopus petere juramentum à Confessarijs de non sequenda hæc, aut illâ opinione, à se damnata ut improbabilis, Ib.
 Episcopus non potest Regularem à se examinare, & approbaturum, iterum examinare, D. 1. N. 142.
 Semel confessi licet iterum confiteri, D. 3. N. 2.
 Remissio peccati unitur contritioni perfectæ, D. 3. N. 2.
 Conscius mortalis, etsi putet se contritum, tenetur, si Confessor adsit, ante Eucharistiam confiteri, D. 3. N. 3.
 Absolutio nequit scripto dari, D. 3. N. 60. ad 63.
 An absolutio absentis declarata sit invalida à Papâ? D. 3. N. 60. 63.
 An circumstantiæ purè aggravantes confitentæ? D. 4. N. 108. 110.
 Ad crastinam confessionem non satis dolor anni elapsi, D. 7. N. 94.
 Rejicio singularem opinionem de modico apertorum Confessorum numero, D. 7. N. 117. 119.
 Aliud est Confessor, aliud Director animarum selectæ sanctitatis, D. 7. N. 119.
 An ignorantia per confessionem fiat invincibilis? D. 7. N. 269. ad 275.
 Cur non tantum volutio, sed furtum confitendum? D. 7. N. 343.
Congregationes.
 Omnis, etiam Inquisitionis Generalis, est subiecta Papæ, D. 1. N. 77. 79.
 Nulli convenit infallibilitas, D. 2. N. 3.
 Romanæ quot? D. 2. N. 34.
 An habeant vim ferendi leges? & cur Congregatio Tridentini non habeat? Ib.
Conscientia.
 Cur plures strictè damnatæ? D. 2. N. 125.
 Tom. I.

S. Hieronymus bellè vocat rationem naturalem Uxorem adolescentiæ, D. 3. N. 46.
 Contra certum nil probabile, D. 4. N. 50.
 An veritas, & conscientiæ rectitudo idem? D. 5. N. 13. ad 33.
 Quid conscientia? quid Synderesis? D. 5. N. 14. 15.
 Præcipui conscientiæ actus, & mûnera, Ib.
 Quid speculativè vera, & falsa; quid practicè vera, & falsa? D. 5. N. 16.
 Idem est conscientia speculativè vera, ac speculativè recta; practicè vera, ac practicè recta, D. 5. N. 19.
 Ultimum conscientiæ dictamen est proxima, & formalis morum regula: & unde illud sumat rectitudinem? D. 5. N. 20. ad 25. & D. 6. N. 7. 83. 99. 214. 215.
 Aliqua conscientia recta semper est necessaria, D. 5. N. 25.
 Conscientia ligatur à sola cognitione legis, D. 5. N. 32.
 Expediens, ut in conscientia dentur principia directæ, & reflexa, D. 6. N. 13. 15.
 Eorum objecta, D. 6. N. 14.
 Cur dictamen falsum sæpe sit regula? D. 6. N. 35.
 Datur lex obligans illud sequi, Ib.
 Conscientia inculpabiliter erronea est ethicè recta, & vera, D. 6. N. 53. 68. ad 92. 162.
 Est moraliter bona, materialiter mala, D. 6. N. 68.
 Nulla repugnantia, quod idem actus sit materialiter difformis legi directæ, & moraliter conformis reflexæ, D. 6. N. 76.
 Neutiquam assumendæ leges reflexæ evidentè falsæ, D. 6. N. 80.
 Conscientia eo genere, quo est falsa, nequit esse recta; potest alio, D. 6. N. 94. 106. & à N. 116. ad 120.
 S. Thomas acutè exponit errorem conscientig, D. 6. N. 114.
 Conclusio syllogismi est ultimum dictamen, D. 6. N. 176.
 Quid conscientia perditâ, quid delicatâ? D. 7. N. 161.
 Ad operandum satis reflexum de Probabilitate iudicium, D. 8. N. 606. ad 610.
 Vid. Ignorantia.
Conscientia Vincibilis, & Invincibilis.
 Vid. Conscientia.
 Si invincibiliter falsè standum non est, nec verè, D. 5. N. 78.

Nu

Leges

- Leges Dei, & Synderesis directę sunt per se intentę: reflexę ex hypothesi erroris, D. 6. N. 16.
- Expono qualiter leges reflexę esse debeant, ne ulla detur indecentia, D. 6. N. 17. ad 33. 54. 56.
- Nulla inter legem directam, & reflexam oppositio ob diversa objecta, D. 6. N. 24. 59. 126. 127.
- Cur Deus dederit pro regulā dictamen? D. 6. N. 33. 100.
- Tenemur sequi dictamen erroneum. Aliqui judicant hoc esse de fide, D. 6. N. 34. ad 37. 148.
- Invincibiliter falsa est ethicę recta, D. 6. N. 53. 83. 107. 111. ad 114.
- Volitio mentiendi, dato dictamine invincibiliter falso, est tantum materialiter, non moraliter difformis, D. 6. N. 72.
- Qualiter sub eo operans cognoscat leges reflexas? D. 6. N. 82.
- Prima objectiva remota honestatis regula sunt leges; proxima formalis est dictamen, D. 6. N. 87. 166.
- Non omnis conscientia logicę recta est ethicę recta; nec omnis logicę falsa est ethicę falsa, D. 6. N. 94.
- Veritas practica satis ad conscientiam, D. 6. N. 104. ad 108.
- Potest conscientia simul esse practicę vera, & logicę falsa, D. 6. N. 104. 108. 117. 118.
- Talis est conscientia temeraria, Ibid.
- Dictamen consciętię est regula formalis proponens objectivam: & quasi conclusio, D. 6. N. 110. ad 114. 213.
- Ejus præmissæ, Ibid.
- Quando leges directę, quando reflexę sint objectiva regula morum, D. 6. N. 122. 202. 217.
- Principia reflexa sunt logicę, & practicę vera, D. 6. N. 123. 130.
- Dictamen erroneum est tantum practicę verum, D. 6. N. 125.
- Regulę, quibus conscientia inculpabiliter falsa conformatur, D. 6. N. 142. ad 145.
- Ultimum dictamen, non lex Dei, ut est in re, est proxima formalis regula, cui standum, D. 6. N. 149.
- Conscientia esse potest, vel formaliter vel præsuppositivę falsa, D. 6. N. 155.
- Invincibiliter falsa non est regula actionis materialiter, sed formaliter honestę, D. 6. N. 156.
- Ut argumenta solvantur, non est necesse, ut dentur in Deo leges reflexę, satis ut a nobis dari concipiantur, D. 6. N. 181. 204. 205.
- Conscientia falsa obligat, quatenus videtur vera, D. 6. N. 182. 188. 235.
- Vid. *Lex*.
- Lex Dei est regula objectiva: dictamen est formalis proxima, D. 6. N. 186.
- Culpabiliter falsa deponenda, si non deponatur, sequenda. Et magis peccat eam non sequens, eā non depositā; quam eam non deponens, etsi uterque peccet, D. 6. N. 189. 194. 221. 245. ad 250. & D. 7. N. 199. 217. ad 224. 240. ad 245.
- Conscientia non errat circa legem reflexam, sed circa directam, quam in Deo falso supponit, D. 6. N. 215.
- Ut conscientia a T. T. dividitur in logicę veram, & falsam; ita duplex statuitur lex, D. 6. N. 236.
- Satis mihi est tueri in Deo legem sequendi semper rectam, ut est in mente, D. 6. N. 236. ad 242.
- Abiurda illata ab Adversariis sunt ex ipsa hypothesi absurditate, D. 6. N. 254. ad 257.
- Quomodo dentur peccata ignorantie, si cum advertentiā peccatur? D. 7. N. 40.
- Vid. *Peccatum*.
- Remorior intellectus in nullo, etsi perditissimo, extinguitur, D. 7. N. 137.
- Conscientia nequit sine advertentiā errare vincibiliter, D. 7. N. 143.
- Regula pro deponendā vincibili erronea, D. 7. N. 159.
- Opinio negans advertentię necessitatem est, quę excusat peccata, non nostra, D. 7. N. 195. ad 199.
- Est de fide juxta plures, quod parendum sit conscientię culpabili falsę, D. 7. N. 199.
- An culpabiliter erronea obliget unicę, ne contra illam operer, an ut juxta illam? D. 7. N. 217.
- Obligatio peccandi ex culpabiliter falsā est libera, nec eam habens necessitatem, est in damnatione, D. 7. N. 220. ad 224.
- Ex hoc, quod eam teneat sequi, eā non depositā, non sequitur peccari sine advertentiā, D. 7. N. 225.
- Lex eam sequendi est, nisi deponatur, D. 7. N. 231.
- Magna differentia inter vincibiliter, & invincibiliter erroneam: etsi utrique parendum, D. 7. N. 239.
- Magis parendum ultimo dictamini culpabiliter

liter falso, quàm remoto. Cur? D.7. N. 245.

An vincibilis sit, an dubia? D.7. N.248.

Laborans culpabili erroneâ duplicem in se cognoscit obligationem, D.7. N.248.

Non deponitur per hoc, quòd dictamen cognoscatur culpabile, lb.

Directè suadendum, ut culpabiliter falsa deponatur, D.7. N.294. ad 298.

An liceat suadere sequelam conscientie culpabiliter falsæ, D.7. N.297. Vid. *Error, Ignorantia*.

Contradictoria, Contraria.

Repugnat, ut neutrum è contradictorijs sit verum, neutrum falsum: & ut ambo sint simul vera, aut simul falsa, D.2. N.136.

Non repugnat, ut neutrum sit probabile, neutrum improbabile: nec ut utrumque simul sit probabile, aut unum tantum sit probabile, aliud nec probabile, nec improbabile, lb.

Cur si una ex contradictorijs est incerta, & alia: si autem una est probabilis, non ideo alia est talis, D.4. N.25.

Vid. *Logica*.

S. Cyprianus.

Sensit filios Hæreticorum rebaptizandos, D.3. N.6. & D.9. N.27.

D

Damnata.

Ubi quâ penâ ab Alexand. VII. & Innoc. XI. D.1. N.2.

Expono Damnata ab Alex. *Populus non peccat, etsi absque ullâ causâ*, &c. D.1. N.46.

Quid sit damnata in sensu Jansenij? D.1. N.51.

Damnatio supponit opinionis damnabilitatem, D.1. N.79.

Damnata à Papâ est improbabilis pro utroque foro, D.1. N.84.

Ante damnationem fuit ex errore regula, D.1. N.88.

Damnata est talis, qualis à Papâ damnatur, D.1. N.101.103. & D.2. N.76.

Nequit ab unâ ad aliam censuram transiri, D.1. N.103.

Qualiter negans, damnatam ut scandalosam, esse talem; aut putans esse veram, & eam practicantem peccaret? D.1. N.104.105.107.

Pleraque erant prius improbabiles, D.1. N.116.

Explico Damnata ab Alexandro VII. Tom.I.

Qui confitetur Regulari &c. D.1. N.123.

Regulariter damnantur opiniones à loco, personâ &c. abstractæ, D.1. N.140.

Damnatur ab Alex. quòd quis possit sequi Augustinum non respiciendo ad Papam, D.2. N.4. & D.3. N.9.

Damnata ab Urbano VIII. de duplici stipendio, D.2. N.19.71.72.74.

Damnata fuere in se mala, D.2. N.28.

Pleraque ex Damnatâ ab Innoc. continent materiam juris naturalis, D.2. N.65.

Damnata circa jus humanum verantur, quia scandalosa, lb.

An damnata à Papâ, quia scandalosa, sit eo ipso falsa? D.2. Sect. 3. per totam.

An omnis Damnata sit modalis? D.2. N.83.

Damnata ex Cathedra sunt ex objecto scandalosa, D.2. N.92.

Cur fuerunt proscriptæ potius ut scandalosæ, quàm ut falsæ, D.2. N.93.

Scandalum est ab improbabilitate, lb.

To tamquam importat esse reverâ scandalositas, D.2. N.94.

Omnes damnata ab Alexand. VII. & VIII. & Innoc. sunt modales, D.2. N.99.100.

Fuerunt suis Patronis speculative, & practice probabiliore, D.2. N.101.

Aliquæ sunt mixtæ probabilitatis, D.2. N.102.

Damnata à Papâ sit reflexè, & directè improbabilis, D.2. N.103.109. ad 113.119.

Satis ut damnata à Papâ careat veritate, quam jactabat, D.2. N.103.

Carer omni probabilitate, quam præferbat, D.2. N.105.

Est directè falsa, est improbabilis reflexè, est certò illicita, D.2. N.107.109.

Nulla damnata à Papâ est ex ignorantia, sed ex se scandalosa, D.2. N.111.

Cur Damnata ab alio Tribunali non sint ex se falsæ? D.2. N.113.

Papâ vetat, ne non damnata censurentur: non verò ne damnata aliter censurentur, D.2. N.122.

Ideo proscriptæ fuere, quia docebantur ut Regulae morum, D.2. N.128.

Quæ sequens ad damnatam sit falsa, quæ vera? D.2. N.134. ad 139.

Nullum dedecus in Autores Damnatârû, D.3. N.1. ad 9.

Quæ opinio sit digna censurâ Theologica? D.3. N.11.

Non omnis Damnata continet materiam peccati gravis, D.3. N.20.

Nn ij

Que

- Quæ disputatio de Damnatis vetetur? D. 3. N. 21.
- Judicans Damnata licere, semper peccat mortaliter, D. 3. N. 22. ad 26.
- Eam practicant, non semper graviter peccat, D. 3. N. 27.
- Excommunicatio cadit in docentes, non in practicantes, D. 3. N. 28. 65.
- Innocentius addit præceptum, ne non damnata centurentur, lb.
- Damnata ab Alex. VII. quod omnis opinio in libris Juniorum *impresa sit probabilis*, &c. D. 3. N. 31.
- An aliqua non damnata possit notari ut improbabilis? D. 3. N. 32.
- An aliqua ex Damnatis possit in summâ necessitate praticari? D. 3. Sect. 3. per totam.
- Damnata à Clemente VIII. *de absolutione absentis*, D. 3. N. 40. 63.
- Numquam licet Damnata, ut jacet, D. 3. N. 50. ad 58.
- Damnata ab Innoc. de valore Sacramentali, D. 3. N. 57.
- Doctrina à Damnatarum Interpretibus bene tenenda, D. 3. N. 66.
- Digna, de hoc, Magist. Godoy advertentia, lbid.
- Quid necesse ad hoc, ut Damnata sine culpâ, & excommunicatione doceatur; & quid ut sine culpâ praticetur? D. 3. N. 67. ad 72.
- Damnata potest multipliciter mutari, D. 3. N. 71.
- Defendens, Docens, Edens, Prædicans, subjacent excommunicationi, D. 3. N. 74.
- An qui doceret magis scandalosam, eam incurreret, lb.
- Damnata ab Innoc. *Licet filio* &c. D. 3. N. 73. 74.
- Magnum inter Damnatas discrimen, D. 3. N. 76. ad 96.
- Regula eas mutandi vix dari potest, lb.
- Inductio Damnatarum, D. 3. N. 83. ad 95.
- Regulæ pro scandalo tollendo, D. 3. N. 76. ad 96.
- Exponitur Damnata, *Licet occidere suum*, D. 3. N. 81. 85.
- Voluntas non potest facere* &c. D. 3. N. 82. & D. 8. N. 412.
- Causa justa utendi* &c. D. 3. N. 85. 86.
- Licet minus probabilis de valore* &c. D. 3. N. 85.
- Satis est adlum fidei* &c. D. 3. N. 90.
- Sententia docens licitè absolvi ab occultis fuit *visa, & tolerata*, D. 3. N. 96. 97.
- Non licet Probabilissima*, D. 4. N. 3.
- Nulla Damnata est probabilis, D. 4. N. 45.
- Inter Damnatas aliquæ nimis rigide, aliquæ nimis laxæ, D. 4. N. 75.
- Damnata Calvini, Baij, & Jansenij, D. 5. N. 48. & D. 7. N. 81.
- Damnata ab Innoc. *Omnipotentia nobis subjicitur*, D. 6. N. 177. 191. 299.
- Damnata, *Lex à sciente observari non potest*, D. 5. N. 184.
- Si Damnata utitur tempore præsentis, ejus opposita eo uti debet, D. 7. N. 110.
- Damnata, *Assensus non potest* &c. D. 8. N. 409. D. 9. N. 41.
- Vid. *Decreta, Papa.*
Decreta.
- In quo convenient, & differant Decreta Alex. VII. & VIII. Innoc. XI. D. 1. N. 2. 4. 15. D. 3. N. 18.
- Necessitas ea exponendi, D. 1. N. 5. ad 9. D. 3. N. 40.
- Qui ea explanarunt? D. N. 13.
- Nostra explicatio est merè probabilis, D. 1. N. 15.
- Vetatur disputatio ex fine impugnandi, lb. & D. 3. N. 20.
- Decreta Clem. & Urb. VIII. Alex. VII. & VIII. & Innoc. XI. sunt declarativa simul, & legislativa, D. 1. N. 90.
- An dicta decreta sint à Papâ, ut Capite totius Ecclesiæ? D. 2. à N. 4. & sequi.
- Aliqua non fuisse in Hispaniâ promulgata, D. 2. N. 6.
- Summa absurda, si non sunt à Papâ, ut Papâ, D. 2. N. 6. ad 26.
- Opiniones in Inquisitione discussæ fuerunt; decreta tamen sunt ex Cathedrâ, D. 2. N. 15.
- Decretum Clement. VIII. vetans absolutionem absentis fuit ex Cathedrâ, D. 2. N. 26. 31.
- Alia decreta, quæ habentur ut ex Cathedrâ, lbid.
- Discrimen inter decreta Clem. VIII. Alex. & Innoc. D. 2. N. 28.
- An ea decreta dicenda sint *Definitiones ex Cathedrâ*? D. 2. N. 31.
- Quid significant illæ particulæ, *pro nunc, ut jacet, interea, tamquam*? D. 2. N. 32. 38. 62. & D. 3. N. 40. 61.
- An decreta circa libros sint Pontificia? D. 2. N. 37.
- Decreta Papæ alia sunt purè declarativa, alia purè legislativa, alia mixta, D. 2. N. 39. 49.
- Decreta Papæ ut declarativa, dummodo contentent, obligant etiam ubi non promulgata, D. 2. à N. 54. & sequi.

Aliter

Aliter discurrendum de purè prohibitivis, D. 2. N. 49.

Quando decreta Papæ violentur, D. 3. Sect. 2. per totam.

Gravius peccat, qui negat censuram esse veram, quàm qui docet censuram, D. 3. N. 24.

Decreta vetant docere sub excommunicatione, non practicare, D. 3. N. 28.

Innocentius vetat, ne dubia inter T. T. opiniones centurentur, D. 3. N. 29.

Decretum B. Pij V. de Monialibus, D. 3. N. 41.

A nullo decreto Papæ Legislativo simul, & Declarativo, fieri potest exemptio, A purè Legislativo potest, D. 3. N. 53. V. *Papa*.

Discrimen inter decreta declarativa, & leges Papæ verantes indifferens, D. 3. N. 61.

Vid. *Damnata, Papa*.

Deipara.

Quid Papa vetet circa minus piam? D. 1. N. 62. 83. D. 2. N. 130.

Non vetatur ut improbabilis, lb.

Magis pia est hodie moraliter certa, D. 1. N. 83. D. 2. N. 32. 130. D. 8. N. 64. 365. ad 385.

DD. tuentes minus piam esse improbabilem, D. 2. N. 130. D. 8. N. 64. 386.

An liceat opinari minus piam? D. 8. N. 384. Rejicitur Palancus, D. 8. N. 382. ad 386.

Invictum ex magis piâ argumentum in eos, qui minus piam (si qui sunt) putant hodie probabilem, D. 8. N. 64. 383. ad 386.

Deus.

An possit in lege naturæ dispensare? D. 3. N. 43.

Dei lex est prima objectiva morum regula, D. 5. N. 21.

Deus jubet, quod nobis prodest, non quod sibi, ait S. August. D. 5. N. 170.

Pauca pro temporali, & æternâ vitâ fecit necessaria, & maxime ardua rarissime, D. 5. N. 171. 172.

An Deus teneatur dare notitiam omnis legis? D. 5. N. 195.

An dentur in Deo leges directæ, & reflexæ, & earum objecta? D. 6. N. 14. ad 17.

Sua gratia concurrat ad actum malum putatum certò bonum, D. 6. N. 3. 61.

Leges reflexæ ita exponendæ, ut nullam indecentiam importent, D. 6. N. 22. 54. ad 60. 77. ad 80.

Cur dederit aliquando pro regulâ dictamen fallum? D. 6. N. 33. 99. 100.

Non tuemur eas reflexas leges, quales fingunt Adversarij, D. 6. N. 52. ad 63.

Nulla inter Dei leges oppositio, D. 6. N. 74. 125.

Tom. I.

Cur Deus jubendo, ut quis sub invincibili errore mentiat, non peccet? D. 6. N. 80.

Cur convenientes in Deo leges reflexæ? D. 6. N. 80. 81. 193.

Non tenetur non permittere errores, D. 6. N. 80.

Nullum absurdum, quòd Deus, dato nostro errore, jubeat malum, D. 6. N. 140. ad 147.

Deus non dicit: Veni benedicte, quia furatus es: nec dicit, Ite maledicte, quia me dilexisti, D. 6. N. 165.

Cur lex Dei à T. T. dividatur in duas? D. 6. N. 183.

Non datur in Deo lex sequendi, vel verum, vel falsum, D. 6. N. 188.

Quid sit legem existere in Deo per accidens? D. 6. N. 190. 227.

Deus præcipit peccatum materiale negatum à nobis tale, D. 6. N. 192.

Quando lex Dei directâ, quando reflexa sit morum regula? D. 6. N. 122. 214. 215.

Ineptè dicitur legem Dei nobis subjici, D. 6. N. 231.

An Deus complacere in actu malo putato à nobis bono? D. 6. N. 251.

Implicat invincibilis ignorantia Dei, D. 7. N. 313.

Vt sit Providus, necesse non est, ut religio credenda sit evidenter vera, D. 9. N. 60. ad 70.

An permittere possit vera miracula pro falsa religione; & ut omnes errent, errore non impediante salutem? D. 9. N. 70. ad 75. 94. 95.

An præceptum Dei de credendo sit evidens? D. 9. N. 92. V. *Lex*.

Diligentia.

Quæ pro vero inveniendò adhibenda? D. 5. N. 59.

An difficile sit Probabile de aptâ diligentia judicium? D. 5. N. 119.

Nec oratio, nec conversio ad Deum est regulariter pro omni vero necessaria, D. 5. N. 120. 165. ad 183. D. 7. N. 37. 54. 61. 160.

Lex faciendi obligat inquirere, D. 5. N. 145.

Inepta paritas à diligentia pro re temporali ad diligentiam pro æternâ, D. 5. N. 163. ad 174.

Alia à Doctis, alia ab Idiotis adhibenda, D. 7. N. 54.

Dispensatio.

Directa, & indirecta quid? D. 3. N. 44.

Distinctio.

Sensus compositi, & divisi à paucis intellecta, D. 1. N. 4.

Nn iij

Do-

Doctores in genere.

Exponentes Damnatas, D. 1. N. 13.
 Tuentes Papam ut privatum Doctorem errare posse, D. 1. N. 21. 27.
 Quod Papa sit infallibilis etiam extra Concilium: etiam in materiâ morum. D. 1. N. 30. 38.
 Sub quâ conditione Spiritus S. sit Papæ promissus? D. 1. N. 45.
 Negantes Papæ infallibilitatem esse de fide, sed tantum moraliter certam, D. 1. N. 50.
 Tuentes, & negantes Papæ auctoritatem improbabilizandi, D. 1. N. 52. 61. 114.
 Tuentes esse de fide Papæ infallibilitatem, D. 1. N. 91. 92.
 Tuentes Regulari saltem approbato negari non posse illimitatam absolvendi facultatem, D. 1. N. 110.
 Tuentes, & negantes Papam esse infallibilem, nisi audiat Cardinales, D. 1. N. 114.
 Negantes absolvendi licentiam esse à Jure Divino, D. 1. N. 126.
 Negantes Decreta Papæ esse ab eo ut Papa, D. 2. N. 7. ad 10.
 Tuentes esse, D. 2. N. 16.
 Quid sit loqui ex Cathedrâ? Doctorum mens, D. 2. N. 13.
 Tuentes, & negantes, quod Declarationes Cardinalium sint leges, D. 2. N. 35.
 Agentes de libris prohibitis, lb.
 Tuentes, & negantes Papæ Decreta obligare tantum, ubi promulgata, D. 2. N. 39. 43. 71.
 Tuentes, quod opinio asserens leges non obligare, nisi ubi promulgata, sit antiquata, D. 2. N. 43.
 Agentes de Missæ stipendio, D. 2. N. 72.
 Tuentes, & negantes, Damnatas à Papâ ut scandalosas esse falsas, D. 2. N. 77. 86.
 Agentes de scandalo, D. 2. N. 91.
 Tuentes minus piam esse improbabilem, D. 2. N. 130.
 Et quod improabilitas non sit censura Theologica, lb.
 Et quod leges humanæ non obligent in conscientia, D. 3. N. 2.
 Inductio plurium Doctorum, qui erronea docuerunt, D. 3. N. 2. ad 10. D. 5. N. 105. 107.
 Tractantes de qualificatione censurarum, D. 3. N. 10.
 Tuentes licere in aliquâ necessitate praticare damnatas, D. 3. N. 20. 28. 38.
 Tuentes, & negantes Deum posse in lege naturæ dispensare, D. 3. N. 38. 44.
 Et quod cessante fine legis in particulari, cesset, & non cesset lex, D. 3. N. 62.

Et quod absolutio absentis sit invalida, D. 3. N. 63.
 Quod error invincibilis excuset à censurâ, & poenâ, D. 3. N. 75. & D. 5. N. 132.
 Quod facultas absolvendi ab omni occulto sit probabilis, D. 3. N. 97.
 Tuentes, & negantes licere minus tutam minus probabilem, D. 4. N. 2. ad 5.
 Quod actus materiales supra se reflectant, D. 4. N. 15.
 Quid Theologica Probabilitas juxta DD? D. 4. N. 35.
 Doctores sunt Juris, non Facti Testes, D. 4. N. 36.
 Tuentes esse de essentia probabilitatis, ut nil certum contra se habeat, D. 4. N. 45. 59.
 Quod fides non sit evidenter vera, D. 4. N. 62. D. 9. N. 8.
 Quod Hæreticorum errores non sint opiniones probabiles, D. 4. N. 66.
 Quod circumstantia sint, & non sint confidentia, D. 4. N. 108.
 Quantum in explicatione praxis discordant, D. 4. N. 122.
 Quod speculativè probabile tendat in communi, praticè in particulari, D. 4. N. 128.
 Quod idem non sit Tutius, ac Probabilius: Probabile, ac Verum, D. 4. N. 132. D. 5. N. 4.
 Dividentes conscientiam in speculativè veram, & falsam, D. 5. N. 16.
 Quod ultimum dictamen sit proxima formalis regula, D. 5. N. 22.
 Exponentes ignorantiam invincibilem per tempus præsens: alij per præteritum, D. 5. N. 37. D. 7. N. 6. 67. ad 76. 100. 110.
 Quod ignorantia non cognita excuset à peccato, D. 5. N. 41.
 Quod detur invincibilis ignorantia juris naturæ, & quod non detur, D. 5. N. 90. 135. 154. & D. 6. N. 60.
 Quod invincibilis error honestet formaliter actum, D. 6. N. 2.
 Quod dentur leges directæ, & reflexæ, D. 6. N. 12.
 Quod ad virtutes morales satis honestas apparens, D. 6. N. 32.
 Quod sit de fide, quod teneamur sequi dictamen falsum, D. 6. N. 36.
 Quod Deus suâ gratiâ concurrat ad actum malum, ut putatur inculpabiliter formaliter bonus, D. 6. N. 60. 61. 82.
 Quod detur invincibilis ignorantia fidei, D. 6. N. 60.
 Quod conscientia invincibiliter falsa sit morum regula, D. 6. N. 97.
 Quod possit actus supernaturalis esse extrinsecè inhonestus, D. 6. N. 119.

Tuen.

- Tuentes actum prudentiæ logicè falsum, D. 6.N.135.
 Religionem falsam posse miraculis confirmari, D. 6.N.180. D. 9.N.95.
 Tuentes, & negantes, quod peccans ex ignorantia, peccet novo peccato distincto à peccato ignorantiae, D. 7.N.15.
 Quam discordes in explicandâ virtuali advertentiâ, D. 7. N.28. ad 36.
 Agentes de advertentiâ ad peccatum necessaria; & tuentes necessariam esse expressam, D. 7.N.38. 49. 63. 308.
 Tuentes, & negantes novam peccati libertatem ad novum peccatum necessariam, D. 7.N.57.95.
 Negantes ignorantiam vincibilem obligare, ut juxta eam operer, D. 7. N. 199. 216. 217.
 Quod actus externus addat malitiam interno, D. 7.N.145.
 Negantes omnem probabilem esse modalem, D. 8.N.15.
 Agentes de similitudine probabilis, D. 8. N. 29. ad 44.96.
 Tuentes oppositam propriam esse probabilem, D. 8.N.37. ad 47. 108.
 DD. sepe in materia fidei incertâ oppositi, D. 8.N.47.
 Quod quaestio de licito usu sit chimærica, D. 8.N.222.
 Quod intellectus non possit physicè assentiri minus probabili, D. 8.N.238. 243.
 Tuentes, quod possit, etsi opposita foret evidenter probabilior, D. 8. N.292.293.
 Quod fides sit, & non sit libera libertate contrarietatis, D. 3.N.305.310.353.
 Quod necessaria pia affectio, D. 8.N.353. & D. 9.N.40.
 Quod dubium sit suspensio omnis actus, & sine novâ ratione solvi possit, D. 8.N.436. 515.569.
 Quod voluntas sit libera inter equalia, & similia bona, D. 8. N.448.
 Quod necessaria evidentia respectiva credibilitatis, D. 9.N.7.
 Quod fides nostra non sit evidenter vera, D. 9.N.37.
 Quod foret Hæreticus, qui fidei sibi satis propositæ opinativè tantum assentiretur, D. 9.N.73.
 Quod Hæreticus possit credere fide Divinâ unum, non alium articulum, lb.
 Quod actus naturalis ferri possit in objectu supernaturale, D. 9.N.78.
 Agentes de Mysterijs fidei explicitâ de necessitate medij credendis, D. 9. N.102.
Doctores in particulari.
 M. Bannez ait, Antiquis honorem deberi, Juniorum tamen sententia requirenda, D. 1. N.74.
 Carpit eos, qui suæ opinioni tenaciter adherent, quoties opposita est probabilis, D. 3. N.34.
 Regula Durandi circa fidem, & mores, D. 1. N.94.
 Dictum Innoc. III. Falsa remedia sunt veris periculis graviora, D. 1.N.134.
 Celebre dictum M. Cani, D. 3. N.4.7.
 Nil detrahatur Doctori, si aliquid falsum docuit; quin excusandus, D. 3.N.5. ad 10.
 Nemini, etsi maximo, in omni re standum, D. 3. N.7.8.
 Dictum Alphonsi de Castro, D. 3.N.8.
 Quam infelices sint Doctores, si eorum libri ab Idiotis legantur, D. 3.N.31.
 Acutum Ochami dictum in eos, qui alienam facillè censurant, & suæ opinioni tenaciter stant, D. 3.N.32. ad 36.
 B. Alberi M. dictum de Ignorantiâ, D. 5. N. 123.
 P. Vauqu. loquens de combinatione advertentiæ cum peccatis ignorantiae ait: Longâ disputatione non egere, nisi Moderni manifestæ veritati contradicerent, D. 7. N.40.
 Valerij Maximi dictum de Socrate, D. 7. N.221.
 Clamores, & lacrymæ Mag. Elbecque, D. 7. N.2.60. ad 63.80. ad 93. 301. ad 313.
 Acuta Richardi paritas, & dictum, D. 9. N. 9.53.74.
Doctrina.
 Et auctoritas, ex quo confletur, D. 1. N. 65. D. 4.N.87. Vid. *Auctoritas.*
Demon.
 An possit facere mirabilia? D. 9.N.93.
S. Dominicus.
 Speciosum ejus Hieroglyphicum, D. 1. N. 119.
Dominium.
 Jurisdictionis, ejusque actus, D. 2. N.49.
Dubium.
 Quomodo ab opinione differat? D. 4. N. 6. 41.
 Est ad duo, D. 8. N.185. 214.
 Est suspensio omnis actus directi circa rem dubiam, D. 8.N.276. 283.436. 514. 549. ad 580. & infra.
 An dubium solvere sit nobis liberum? D. 8. N.548. ad 580.
 Solvitur per alterutrius partis assensum, D. 8.N.560.567. ad 576.
 Solvi potest dubium per ipsam rationem, per quam partialiter constituitur, D. 8. N. 560.561.
 Plus requiritur ad dubij solutionem, quàm ad

ad illud constituendum, D. 8. N. 565. 574.
 Cur solventis, cur dubitantis, D. 8. N. 566.
 567.
 Quid ad prudens, quid ad imprudens dubiū?
 D. 8. N. 566. 578.
 Quid positivum, quid negativum: & quali-
 ter solvantur? D. 8. N. 571.
 Mira doctrina Celladei de dubio negativo,
 Ibid.
 Aequalia motiva faciunt rem incertam, &
 probabilem non dubiam, D. 8. N. 572.
 576.
 Aliud dubium, aliud Probabilitas objectiva,
 aut formalis: & plus ad hanc, minus ad
 illud est necessarium, D. 8. N. 574. ad 579.
 Dubium juxta me non est sola suspensio ju-
 dicij directi, sed etiam reflexi de motivo-
 rum insufficientiā, D. 8. N. 576.
 Idem quod inclinat ad dubium, an inclinet
 ad solutionem? D. 8. N. 579.
 An dubium sit aequalitas rationum? D. 8.
 N. 581. 589.

E

Ecclesia.

E St Cathedra veri, & morum Magistra,
 D. 1. N. 38. 101.
 Non esset Sancta, si Papa eam instruens er-
 rare posset, D. 1. N. 39. 44.
 Promissio Spiritus S. est primario in bonum
 Ecclesiae, D. 1. N. 45.
 Acceptatio Ecclesiae est signum locutionis
 ex Cathedra, D. 1. N. 46.
 Approbat aliquando opiniones oppositas in-
 certas, D. 2. N. 36.
 Debet esse Vna, Sancta, Catholica, Aposto-
 lica, D. 2. N. 32.
M. Elbecque.
 Ejus argumenta, & solutiones, D. 7. à N.
 299. ad 313.
 Deberet trahere SS. PP. negantes necessa-
 riam pro peccato advertentiam, D. 7. N.
 304.
 Quo sensu Sorbona, & Lovanium eam ne-
 gent? D. 7. N. 307.

Episcopus.

An possit improbabilizare opiniones? D. 1.
 Sect. 5. per totam.
 An negare possit absolvendi facultatem, nisi
 Confessarij se obligent non sequi aliquam
 opinionem certo probabilem? Ib.
 Episcopi non possunt negare Regulari sal-
 tem approbato à se illimitatam licentiam
 absolvendi, D. 1. N. 100.
 Nequeunt exigere juramentum de Ordi-
 nandorum idoneitate, D. 1. N. 111. 137.

Latrare debent in opiniones malas, D. 1. N.
 120.

Et si Episcopus possit omnes suae Diceccis
 Confessores examinare, saepe non expe-
 dit, D. 1. N. 124.

Quando Episcopus possit opinionem in sua
 Dicecesi improbabilizare, & juramentum
 exigere à Confessarijs, ne eam practicent?
 D. 1. N. 127. ad 134. 137.

Quam excellens Episcoporum dignitas, D.
 1. N. 129.

Eorum munus, & laudes, D. 1. N. 141.
 Nequeunt Regularem à se examinatum, &
 approbatum, iterum examinare, D. 1. N.
 142.

Error, Errores.

Plerique extra Concilium damnati, D. 1. N.
 31. 32.

Errores, qui Pontificibus tribuuntur, D. 1.
 N. 51.

Aliqui gravium Doctorum errores excusan-
 di, non obrudendi, D. 3. N. 1. ad 10.

Cur errores Haeticorum non sint opinio-
 nes probabiles, sed errores invincibiles,
 aut vincibiles? D. 4. N. 45. 59. ad 73.

Error consequens ad peccatum, si nunc vin-
 ci non potest, est nunc invincibilis, D. 5.
 N. 71.

Errores circa liberum arbitrium, D. 5. N.
 112.

Error invincibilis honestat formaliter actū,
 D. 6. N. 25. fuse. Vid. *Ignorantia invinci-*

bilis.

Non quia admittimus aliquem circa naturae
 jus errorem, admittendus circa evidentis-
 sima, D. 6. N. 56. ad 60.

An error sit malum intellectus? D. 6. N. 88.
 & D. 8. N. 300. 303.

Error potest augere virtutes, D. 6. N. 167.

S. Thom. negat, quod error sit malum phy-
 sicum intellectus, D. 8. N. 299. 300. Quae-
 do sit? N. 503.

Et si foret malum physicum intellectus, si
 videatur veritas, non est vitandus, D. 8.
 N. 545.

Aliqui Paganorum, & Atheorum errores,
 D. 9. N. 31.

Eucharistia.

Conscius de mortali, et si putet se contritum,
 si potest, debet ante ejus sumptionem
 confiteri, D. 3. N. 3.

An ante ejus adorationem apponenda con-
 ditio, si Hostia est consecrata? D. 6. N. 44.

Adoranda Hostia putata certo moraliter, et si
 per errorem, consecrata; eaque adoratio
 est formaliter honesta, D. 6. N. 44. ad 48.

Praemissae hujus dictaminis: Ergo hac Ho-
 stia est adoranda, D. 9. N. 15. 16.

Evi-

Evidentia.

Se tenet ex parte intellectus, D. 4. N. 12. 118.
Excludit omnem oppositi motivi vim, D. 8. N. 519.
Quid objectiva absoluta, quid respectiva? D. 9. N. 9.
Quod satis uni, ut habeat evidentiam, non iatis alteri, Ib.
Quid evidentia stricta? D. 9. N. 13. 14.
Quid Metaphysica, Phytica, & Moralis iuxta alios, & quid iuxta me? D. 9. N. 20. 22.
Evidentia omnem stultam formidinem excludit, D. 9. N. 23.
Discrimen inter evidentiam moralem, & certitudinem moralem: & quæ illationes teneant? D. 9. N. 23. ad 29. 36.
Quid evidentia dictæ; quid rei dictæ? D. 9. N. 39.
Evidentia moralis cogit intellectum, D. 9. N. 39.
An existentia Romæ sit moraliter evidens? D. 9. N. 50. 52. 103.

Excommunicatio.

Aliquando infligitur delicto minori, D. 3. N. 71.
Maior supponit culpam mortalem cognitam, D. 3. N. 74.
Non incurritur ab invincibiliter errante, D. 3. N. 75.
Cur Hæretici ab excommunicatione absolvantur? D. 7. N. 189. 191.

F

Fagnanus.

A It veritatem inventu facilem, D. 5. N. 122.
Ait inter speculativas licere minùs probabilem, D. 8. N. 31.

Fides.

An quæstiones facti spectent ad Fidem? D. 1. N. 24.
Vnde dignoscatur, an aliquid sit de fide? D. 1. N. 94.
Fides læditur excessu, & defectu, Ib.
An negans esse damnatam, opinionem à Papâ damnatam, foret Hæreticus? D. 1. N. 97. 105.
Aliquid potest esse de fide uni, non alteri, D. 1. N. 101.
Quod unice proponitur, ut probabilius, non est fide Divinâ credendum, D. 2. N. 131.
Fides Divina per quid ab humanâ, & ab opinione differat, D. 4. N. 641.
Datur invincibilis ignorantia circa credenda, D. 4. N. 66. 67. & D. 5. N. 135. & D. 6. N. 60.

Dantur in materiâ fidei plura incerta, D. 8. N. 46. 47.
Fides est libera libertate contradictionis, & contrarietatis, D. 8. N. 261. 372. ad 419.
Fidei libertas, D. 8. N. 267. 269. 312.
Etsi non detur libertas circa motiva credibilitatis, datur circa Mysteria, D. 8. N. 268.
Quid Infidelitas positiva, & negativa? D. 8. N. 310. 314.
Vtraque datur, Ib. & 351. 411.
Sicut contra alias virtutes peccari potest positivè, & negativè, ita contra fidem, D. 8. N. 311. 350.
Qui fidem non audierunt, & damnantur, ob alia peccata damnantur, D. 8. N. 314.
Evidentia credibilioris non necessitat ad credibilium, D. 8. N. 332.
Evidentia credibilitatis facit rem prudenter credibilem, D. 8. N. 340.
Evidentia signorum necessitat ad iudicium credenditatis, non ad Mysteria fide Divinâ credenda, D. 8. N. 342. 354.
Quandonam intellectus teneatur ad credibilium? D. 8. N. 346.
Hæreticus non iudicat suam sectam credibiliorem, D. 8. N. 348.
Si nequit credere sibi minùs credibile, Deus verat illi credere credibilium, D. 8. N. 352.
Cur Fides à Scripturâ vocetur obedientia, D. 8. N. 353.
Cur Pia Affectio ad Fidem necessaria? Ib. & D. 9. N. 39.
Si fides est tantum libera ex hoc, aut illo motivo, etiam scientia, D. 8. N. 355. & D. 9. N. 47.
Nolle considerare motiva nostræ fidei, nec est Hæresis, nec Infidelitas, D. 8. N. 370. ad 376.
Fides est immediatè libera libertate contrarietatis, D. 8. N. 372. ad 419.
Hæreticus nescit se Hæreticum, D. 8. N. 407.
Certitudo Hæreticorum est purè à voluntate, D. 8. N. 407. 417.
Nulla secta collata cum Fide nostrâ est prudenter credibilis, D. 8. N. 408. 418.
Datur speciale fidei præceptum, D. 8. N. 412.
Voluntas facere potest, ut fides sit magis firma, quàm mereatur ratio, Ib.
Peccatum Infidelitatis in quo? D. 8. N. 415.
Dantur contra fidem peccata diversa, Ib.
Fidei certitudo, D. 8. N. 418.
Motiva credibilitatis, & credenditatis, D. 9. N. 3.
Duo contradictoria possunt simul esse evidenter credibilia, non credenda, D. 9. N. 5.

Vt

Vt Idiota credere debeat, eget motivo credibilitatis pro suo capto, D. 9. N. 7. 10.
 Fides est evidenter credibilis, & credenda, ejusque præmissæ, D. 9. N. 16. 18.
 Unde sumatur evidentia credibilitatis, unde veritatis? D. 9. N. 26.
 Fidei revera Divinæ nequit subesse falsum, D. 9. N. 26.
 Rationes pro nostrâ fide opposito modo sunt contra alias sectas, D. 9. N. 31.
 Quatuor veræ Ecclesiæ notæ, D. 9. N. 32.
 Evidentia dicti est evidentia revelationis: evidentia rei dictæ est evidentia rei revelatæ, D. 9. N. 35.
 Nostra Fides non est evidenter vera, evidentia tollente omnem imprudentem falsi formidinem, D. 9. N. 38.
 Pia Affectio supplet evidentia defectum, D. 9. N. 43.
 Aliter est libera Fides; aliter scientia, D. 9. N. 47.
 Firmitas Fidei est à voluntate, non ab evidentia, D. 9. N. 52.
 Ex ipsâ Apostasiâ colligitur fidem egere piâ affectione, D. 9. N. 55.
 Veritates Fidei sunt nobis moraliter certæ, D. 9. N. 55.
 Nulla contra nos ratio ex Dei Providentiâ, D. 9. N. 55. ad 66.
 Religio omnium credibilior esse potest falsa per excessum, non per defectum, D. 9. N. 66.
 Satis ut vera Religio sit certò moraliter invenibilis, D. 9. N. 69.
 Materialiter Hæreticus esse potest in verâ religione, D. 9. N. 71. 72.
 Assentiens tantum opinativè fidei satis propositæ, an sit Hæreticus? D. 9. N. 73.
 Nequit Fide Divinâ credi unus, non alius articulus, lb.
 Omne credibile fide revera, & non tantum putativè Divinâ est verum, D. 9. N. 79.
 Etsi fides non sit evidenter vera, est tamen certò moraliter vera, D. 9. N. 81.
 Non est evidens, nos non esse in purâ naturâ, D. 9. N. 83.
 Non omnia contra Fidem argumenta solvuntur evidenter, D. 9. N. 90.
 Non est evidens præceptum credendi fide Divinâ, D. 9. N. 92.
 Miracula non sunt evidentia, D. 9. N. 94.
 An pro falsâ sectâ permitti possint? D. 9. N. 95.
 Celebre Sophisma, D. 9. N. 97. ad 100.
 Mysteria de necessitate medij explicite credenda, D. 9. N. 102.

Formido.

Quid? D. 4. N. 6. 10.

G

Illustr. Mag. Godoy.

Sæpe laudatur, D. 2. N. 46. D. 3. N. 15.
 66. D. 7. N. 94. 314. D. 8. N. 39.
 Ejus advertentia pro Damnatis interpretandis, D. 3. N. 66.
 Docet errorem invincibilem honestare formaliter actum, D. 6. N. 3.
 Ait quod, si Deus in poenam peccati auferret alicui libertatem, non peccaret, D. 7. N. 108.
 Quando omisio imputetur ad culpam? D. 7. Sect. 8. per totam.
 Carpit acutè illos, qui omnem opinionem suâ oppositam negant probabilem, D. 8. N. 39. 41.
 Latè exponit, quomodo malum appetatur sub ratione boni, D. 8. N. 273.
 Quid juxta illum sit opus pro miraculo? D. 9. N. 94.

Gratia.

Sanctificans dignificat actus supernaturales, D. 6. N. 29.
 Certus de non peccato, non ideo est certus de gratiâ, D. 7. N. 215.
 Gratia non eget physica dispositione, D. 9. N. 43.
 Non est evidens nos esse in statu gratiæ, D. 9. N. 83.
 An gratia concurrat ad actum malum putatum bonum? Vid. *Actus.*

H

Hæresis, Hæretici.

Hæreticis nil bene dictum: & Div. August. abutuntur, ait S. Ansel. D. 1. N. 10. & D. 5. N. 44. 105.
 Hæretici impigri in Scripturâ legendâ, D. 1. N. 11.
 Pleræque Hæreses extra Concilium damnatæ, D. 1. N. 32.
 Errores, quos Hæretici Pontificibus tribuunt, D. 1. N. 51.
 Juxta me foret Hæreticus, qui damnatam à Papâ ut scandalosam, negaret intra se esse talè, D. 1. N. 69. 97. 102. 103. 126. ad 130.
 Baius docuit opiniones ex ignorantia, D. 3. N. 1.
 Ut opinio sit hæretica, non est necessaria pertinacia: est, ut opinans sit hæreticus, D. 3. N. 12. Vid. *Censura.*
 Cur hæreses non sint opiniones probabiles? D. 4. N. 45. 46. 55. ad 73.
 An omnis actus Infidelium sit peccatum? D. 4. N. 75.

Cal.

Calvinus, Lutherus, Jantenius negarunt errorem invincibilem excusare, D. 5. N. 26. Hæretici, ubique jactant Divum Augusti, D. 5. N. 43.

Pelagij hæretici, D. 5. N. 83. Hæretici Scripturâ abutuntur, D. 5. N. 105. In aliquibus Hæreticis datur invincibilis error huius, D. 5. N. 135. & D. 6. N. 10.

Cur peccent suos errores credendo? D. 7. N. 164. 169.

Regulariter abutuntur hoc verbo, Nescivi, D. 7. N. 190.

Cur ab excommunicatione absolvendi? D. 7. N. 191.

Nullus datur Hæreticus formalis, si repugnat assentiri minùs probabili, D. 8. N. 346. ad 359.

Noluit sciendi motiva nostræ fidei non est hæretici formalis, D. 8. N. 369. ad 376.

Hæresis est actus intellectus, D. 8. N. 370.

Hæreticus putat se hæreticum, D. 8. N. 404.

Falsum quod ejus secta appareat illi credibilior, & unice credenda, D. 8. N. 404. ad 429.

Certitudo Hæreticorum est purè affectiva, D. 8. N. 406.

Hæreticus instanti, quo credit, est liber libertate contradictionis, & contrarietatis: quin si hæc caret, caret & illa, D. 8. N. 409. 410. 417.

Hæreticorum filij non sunt rebaptizandi, D. 9. N. 27.

Quid necesse ad hæresim formalem? D. 9. N. 72.

Cur materialiter Hæreticus sit, formaliter Hæreticus non sit in verâ religione? Ib.

Assentiens opinativè tantum fidei articulo satis proposito est Hæreticus, D. 9. N. 73. Nequit fide Divinâ credi unus, non alius articulus, Ib.

Hæretici plura mirabilia finxere, D. 9. N. 93. Vid. *Fides*.

S. Hieronymus.

Ejus libri ab Ecclesiâ approbati, D. 2. N. 35. Rectam rationem vocat Uxorem adolescentiæ, D. 2. N. 46.

Non incidit in Pelagianismum: tuctur enim peccata ignorantia, D. 7. N. 152.

Sæpe contradicit D. Augustino, D. 8. N. 45. *Honestas.*

Moralis solis intellectus, & voluntatis actibus convenit, D. 5. N. 18.

Activa soli intellectui; passiva soli voluntati, Ibid.

Actus sumit à dictamine honestatem formalem, D. 5. N. 23. & D. 6. N. 4.

Dictamen sumit à conformitate cum primâ regulâ morum objectivâ, D. 5. N. 24.

Ex hoc quod plus requiratur, ut quis honeste, quam ut sine peccato operetur, adhuc error invincibilis honestatē formaliter actum, D. 5. N. 61. ad 69.

Honestas formalis transfunditur in volitionem per cognitionem, D. 6. N. 6.

Non ita quantitas honestatis, & malitiæ, D. 6. N. 11. ad 30. 89. 90.

Omnis actus conformis regulæ formali, & objectivè morum est formaliter honestus, D. 6. N. 29.

Satis ut prudenter talis putetur: Inductio actuum formaliter ex errore honestorum, D. 6. N. 43. 64.

Vnde actus sit formaliter, sit materialiter, sit casualiter honestus? D. 6. N. 66.

An volitio sequens ad dictamen falsum sit æquè formaliter honesta, ac quæ ad verum? D. 6. N. 67.

Mentiens sub errore invincibili nulli legi difformatur, D. 6. N. 70.

Idem actus esse potest materialiter difformis, & moraliter conformis Dei legi, D. 6. N. 75. 76.

Cur non liceat sublato errore gaudere de actu in re malo? D. 6. N. 92.

Potest honestas materialis stare cum morali inhonestate, & e contra, D. 6. N. 153.

Virtutum moralium objectum est honestas, non ut in re est, sed honestas in re, ut in mente est, D. 6. N. 163. ad 195.

Solvo argumentum, Veni Benedicte, quia mentitus es, D. 6. N. 165.

Qualiter Deo displiceat, & placeat actus sub errore invincibili? D. 6. N. 251. ad 257.

Regula, cui nititur obligatio honestè operandi, D. 9. N. 16. ad 19. Vid. *Actus*.

Vid. *Conscientia*. Vid. *Regula Morum*.

Horæ Canonice.

An Matutinum, & Laudes ante Missæ sacrificium præmittenda? D. 1. N. 24.

Horologium.

An opiniones sint veluti Horologia? D. 6. N. 111. 121.

I

Janseista.

Negant Papæ infallibilitatem in questionibus facti, D. 1. N. 36.

Quid sit dānare in sensu Janseij? D. 1. N. 51.

Volunt Infantes cum solo originali morientes torqueri penâ damni, & sensus, D. 3. N. 4.

Cur negent usum minùs probabilis? D. 4. N. 1.

Solum judicium logicè verum aiunt morum regulam, D. 5. N. 27. ad 37.

Ex

- Ex hoc falso principio, Nulla ignorantia excusat, dogmata Janfenij, D. 5. N. 27.
 Haufit ex Luthero, D. 5. N. 39. 41. 54.
 Augustinus Janfenij Anti-Augustinus, D. 5. N. 43. 103.
 Baij. & Janfenij errores damnati, D. 5. N. 48. ad 60. & D. 7. N. 81.
 Negat invincibilem juris naturæ ignorantia excusare; concedit invincibilem juris Divini, & humani, D. 5. N. 74. ad 91.
 Horrendis utitur exemplis, ut dogma Catholicum de errore invincibili sequendo exosum reddat, D. 6. N. 57. 59. 61.
 Ait ad novum peccatum satis novam facti libertatem, cum præterita originali, D. 7. N. 58. 77. ad 82.
 Ait actus primò primos esse culpas mortales, D. 7. N. 90.
 Ars, quæ peccatum cum invincibili errore conciliat, D. 7. N. 96.
 Vix solidum discrimen inter Janfenistas, & inter Catholicos tuentes satis novam facti libertatem cum elapsa libertate perionali peccati, D. 7. N. 142. 151. 250. ad 256.
Idiota.
 Sæpe firmius adherent falso, quàm Docti vero, D. 4. N. 63.
 Quid ab Idiotis præstandum? D. 4. N. 88. D. 5. N. 60.
 D. Augustinus suadet, ut fidant alienæ authoritati, D. 5. N. 188.
 Minori egent diligentia, ut ignorantiam pellant, D. 7. N. 54. 55. D. 9. N. 8.
Vid. Fides.
Jejunium.
 Non jejunans ex libera sibi impotentia quædo peccet? D. 7. N. 334.
Vid. Omisso.
S. P. Ignatius.
 Liber Exercitiorum qualiter ab Ecclesiâ approbatus, D. 2. N. 36.
 Ejus epistola, D. 8. N. 321.
 Ejus monitum, nequis propriæ sibi probabiliori ita adhereat, ut non tutum sit quamlibet sequi, Ib.
Ignorantia in genere.
 Sæpe est causa scandali, D. 3. N. 75. *Vid. Scandalum.*
 Quid positiva, quid negativa? D. 5. N. 30.
 Peccatum ignorantie opponitur studiositati, D. 5. N. 32.
 Implicat peccatum ignorantie, nisi cognoscatur debitum illud expellendi, Ib. 46. 103.
 Quid ignorantia Juris, quid facti? D. 5. N. 42.
 An omnis ignorantia sequens ad personale sit culpabilis? D. 5. N. 85.
 Omnis peccans ignorans, D. 5. N. 102.
 An ignorantia pœne excuset à pœnâ? D. 5. N. 132.
 Quid ignorantia crassa, quid affectata? D. 7. N. 5.
Vincibilis, & Invincibilis.
 Datur invincibilis circa credenda, D. 4. N. 66.
 Quid physicè, quid moraliter vincibilis, & invincibilis? D. 5. N. 31.
 Invincibilis explicanda per obligationem vincendi illam, Ib.
 Vincibilis est peccatum contra studiositatem, D. 5. N. 32. 103.
 Invincibilis dicitur antecedens: Vincibilis, consequens, quin scientia virtualis, Ib. D. 7. N. 159. 167.
 An error sequens ad originale, si nunc vinci nequeat, dicendus sit vincibilis? D. 5. N. 34.
 Per invincibilem venit moraliter invincibilis, D. 5. N. 38.
 Invincibilis excusat semper à peccato, D. 5. per totam.
 Vincibilis fit sæpe invincibilis, D. 5. N. 46. D. 7. N. 60.
 Argumenta opposita, ex peccatis ignorantie, ex Synodo Palæstina, ex Abimelech, ex Servo, D. 5. N. 79. ad 115.
 Synodus vult, quod ut ignorantia sit peccatum, satis, si sit vincibilis, D. 5. N. 100. 101.
 Invincibilis circa necessaria necessitate medij, quid præstet? D. 5. N. 115.
 Ignorantia manet culpabilis, durante obligatione eam vincendi, D. 5. N. 116.
 An Oratio &c. sit necessaria pro eâ vincendâ? D. 5. N. 120. ad 127. D. 7. N. 160.
 Cur invincibilis error culpæ excuset à culpâ, non ita pœnæ à pœnâ? D. 5. N. 132.
 Datur invincibilis juris naturæ, & fidei ignorantia, Ib. & 134. 158. & D. 6. N. 61.
 Obvia etiam in SS. PP. D. 5. N. 181. ad 187.
 Invincibilis honestat formaliter actum, D. 6. N. 25.
 Habet pro regulâ objectivâ reflexam Dei legem, D. 6. N. 30.
 Doctrina falsa potest esse recta, D. 6. N. 166.
Vid. Conscientia.
 An possit sine advertentia peccari? D. 7. *Vid. Peccatum.*
 Est de fide dari peccata ignorantie, & opera contra legem culpabiliter ignoratam sunt propriè peccata ignorantie, D. 7. N. 42.
 Vincibilis est speciale peccatum, D. 7. N. 44.
 Quando vincibilis fiat omnino invincibilis? D. 7. N. 47.
 Ut ignorantia nunc vinci possit, debet nunc cognosci, D. 7. N. 60.
 Discrimen inter inconsiderantiam, & ignorantiam, D. 7. 62.

Vnde

Unde sumatur gravitas peccati ignorantiae!
D. 7. N. 65. 8.
Plenique T. T. vincibilem ignorantiam exponunt per tempus praesens, D. 7. N. 72. & 110.
Ignorantia non est peccatum, nisi cognoscatur, D. 7. N. 73. 140.
Opposita sententiae absurda, D. 7. N. 99. ad 108.
Non manet vincibilis per non retractationem, D. 7. N. 105. 112.
Quod sit ex ignorantia tunc est peccatum, quando ipsa ignorantia est peccatum, D. 7. N. 114. 115.
Argumentum ex Judaeis, ex S. Frano. de Sales, ex M. de Ayala, nullum, D. 7. N. 117.
Volito non sciendi legem, quam scire debeo, est formaliter peccatum ignorantiae, D. 7. N. 120. ad 126.
Ignorantia scitur, non objectum, quod scire nolo, lb.
Non est idem peccare per ignorantiam, ac ignorantiam non cognoscere, D. 7. N. 126.
Peccata ignorantiae quae? D. 7. N. 128. ad 136.
Mentiens ex ignorantia culpabilis, peccat mentiendo, & meretur poenam a poena ignorantiae distinctam, D. 7. N. 140.
Ad novam culpam necessaria, vel nova libertas peccati, vel antiquae perseverantiae, D. 7. N. 144.
Peccatum negligentiae est contra studiositatem, D. 7. N. 155.
Modus deponendi culpabilem falsum, D. 7. N. 160.
Quomodo, qui potest, tenetur, & non facit, peccat, D. 7. N. 165. 170.
Qualiter scire, & scire debere in iure aequiparentur? D. 7. N. 166. 171.
Nemo tenetur scire, nisi advertat se teneri, D. 7. N. 171.
Cur ignorantia a Deo vetita? D. 7. N. 176.
Difficile vincibilem ab invincibili discernere, D. 7. N. 213.
Adversarii non combinant, sed destruunt haec duo principia: Dantur peccata ignorantiae: Ad peccandum necessaria semper aliqua actualis advertentia, D. 7. N. 228. 229.
Teneor stante errore mentiri, eo deposito, non mentiri, D. 7. N. 232.
Parandum potius dictamini culpabili, quam contra illud operari, D. 7. N. 228. ad 249.
Laborans culpabili ignorantia duplicem habet remorsum, D. 7. N. 245. 249.
Non deponitur conscientia culpabilis per cognitionem, quod sit culpabilis, nec per confessionem; nec est dubia de opere, sed Tom. I.

de se ipsa per advertentiae defectum sit inculpabilis, D. 7. N. 247. 270. ad 274.
Vincibilis quando sit peccatum, D. 7. N. 273.
Opus ad eam sequens est peccatum in illa, D. 7. N. 276.
Tam furans cum scientia, quam cum errore vincibili, furando peccat: ille in se, ille in ignorantia libera, D. 7. N. 284.
Directe suadendum, ut vincibilis deponatur, D. 7. N. 294. ad 298.
Vid. *Consentia, Error, Peccatum*.
Nulli, etsi Suprema, convenit infallibilitas, D. 1. N. 77.
Hispana est 59. annis antiquior Romana, D. 2. N. 9.
Intellectus.
An error physicus sit malum illius? D. 6. N. 28. D. 8. N. 299. 302. 306. 307.
Intellectus tendit in falsum sub ratione veri, D. 6. N. 236.
An utraque contradictoria possit simul veridem intellectui esse probabilis? D. 7. Vid. *Probabile*.
Assentiens ex motivo probabili, assentitur veritati, D. 8. N. 10.
Aliud est judicare probabiliter, aliud probabiliter, D. 8. N. 11.
An possit physice assentiri minus probabili? D. 8. N. 226. ad 230.
Quaestio Philosophica est utilis, non tamen necessaria ad Theologicam, D. 8. N. 227.
Si physice potest, potest moraliter, D. 8. N. 229. 261. ad 266.
Est liber libertate exercitij, & specificatio nis in opinando, D. 8. N. 266.
Opinans falsum, opinatur sub ratione veris, D. 8. N. 279. 283. 439. 468. 470.
Ambo motiva sive aequalia, sive inaequalia movent, D. 8. N. 276. ad 283.
Sola evidentia cogit intellectum, D. 8. N. 277. 431. & D. 9. N. 39. 48.
Motiva assensus, & dissentus, etsi in movendo aequalia, sunt semper diversa, D. 8. N. 280. 444. ad 456. 517. 530. ad 547. 596.
Potest utraque contradictoria simul videri, non tamen esse in re vera, D. 8. N. 286.
Potest ex voluntatis imperio assentiri minus probabili, D. 8. N. 289. ad 429.
Potest non tantum physice, sed licite, D. 8. N. 299. ad 306. 344. ad 350.
Paritas Infidelis, Obedientis, & temere judicantis, D. 8. N. 295. ad 306. 344. ad 359.
Etiam in quaestione facti, D. 8. N. 323. ad 330. 491.
Etiam stante evidentia de probabilitate partis oppositae, D. 8. N. 331. 332. 475.
Oo Intelle-

Intellectus etsi foret dubius, non tamen post imperium voluntatis, D. 8. N. 432. 443.
 Intellectus qualiter sit ad instar Judicis? D. 8. N. 438. ad 441. 458. 459. 464.
 Voluntas potest ex diverso motivo impedire assensum, D. 8. N. 442.
 Nulla disparitas inter intellectum, & voluntatem; quod hæc inter bona possit, ille inter vera non possit, tendere in minus, D. 8. N. 449. ad 459. 468. ad 474. 480.
 Probabiliter verum, est etiam motivum intellectus, D. 8. N. 451. ad 455. 523.
 Non tenetur ad verius, D. 8. N. 471. 473.
 Iterum comparo intellectum cum voluntate, D. 8. N. 473. 483. ad 487. 512. 602.
 Assentiens uni parti, non assentitur ei ob motiva partis oppositæ, D. 8. N. 477. ad 481.
 Nec dicit, iudicio A esse verum; etsi ex motivo B sit falsum, D. 8. N. 482. 508.
 Cur objectivum, & subiectivum eligentis, D. 8. N. 535. 585. 596.
 Solvitur Paritas Testium, D. 8. N. 540. ad 547.
 Convenientia intellectus subdendo, se voluntati, D. 8. N. 593.
 An sit liber mutare pro libito opinionem? D. 8. N. 586. 597.
 Objectum intellectus, tam est verum in re, quam apparens, D. 8. N. 603.
 Intellectus hominum sunt, ut oculi eorum, D. 9. N. 9.
 Magis convincitur à motivo evidenti, quam à centum obscuris, D. 9. N. 53.
Intentio.
 Multiplex. Vid. *Adventitia.*
Judex.
 An peccarint? D. 7. N. 117. Vid. *Christus D. Judex.*
 Ejus iudicium speculativum de reatu nō est confundendum cum practico de poenâ, D. 4. N. 82. 83. & D. 8. N. 221. 237. ad 330. 440.
 Stante Testium æqualitate nequit dicere Jus, D. 8. N. 224.
 Iustitia sententiæ non est à voluntate; electio est, D. 8. N. 275.
 Nequit dicere jus in probabilibus reum, D. 8. N. 237. 457. 458. 490. 526.
 An intellectus sit Judex? D. 8. N. 464.
Judicium.
 Non mutat physicum, sed moralem rei statum, D. 1. N. 81. D. 8. N. 347. 441. 499.
 Pertinacia Judicij maior in Idiotis, D. 4. N. 63. Et quàm detestabilis, D. 8. N. 322.
 Temerarium quid? ejus gradus, & causæ? D. 8. N. 397. 401.
 Si intellectus nequit assentiri minus probabili, implicat iudicium temerarium, D.

8. N. 376. 420. ad 428.
 In quo sita ejus malitia, D. 8. N. 427.
Juramentum.
 Nequit exigi de Ordinandorum idoneitate, D. 1. N. 111.
 Quando peti possit? D. 1. N. 134.
Jus, Justitia.
 Jus Canonicum ait Papam ut privatum Doctorem esse posse Hæreticum, D. 1. N. 92.
 Possum ex justitiâ obligari alicui, quin ab illo obliger, D. 2. N. 513.
 An lex promulganda hic, ut hic obliget. Vid. *Lex, Papa.*
 Canonicum correxerit Civile, D. 4. N. 44.
 In his, quæ sunt Juris positivi, nulla paritas, D. 4. N. 71.
 Paritas Justitiæ bonè tenenda, D. 8. N. 151. 156.
L
Lex.
 An peccet Populus sine causâ eam non acceptans? D. 1. N. 46. & D. 2. N. 53.
 Leges an obligent, ubi non sunt promulgatæ? D. 2. N. 20.
 Legis interpretatio est ejus consuetudo, D. 2. N. 26.
 Lex Civilis obligat tantum, ubi promulgatur, D. 2. N. 42.
 Quid lex, & qui differat à præcepto? D. 2. N. 46.
 Non est de ratione legis, ut minetur culpam, & poenam: Et quid vis coactiva, quid directiva? Ib.
 Promulgatio quid? & an de essentia legis? D. 2. N. 47. 65.
 Lex supponit jus jurisdictionis, D. 2. N. 48.
 De Decretis Pontificijs ut declarativis, ac de illis, ut purè prohibitivis aliter discurrendum, D. 2. N. 49.
 Finis legis non cadit sub legem, D. 2. N. 51.
 An acceptatio de essentia legis? D. 2. N. 53.
 Cur Leges Civiles non obligent, nisi ubi promulgatæ: e contra Decreta Pontificia ut declarativa? D. 2. N. 71. ad 75.
 Nulla lex humana obligat cum mortis periculo, D. 3. N. 41.
 Dispensatio directâ, & indirectâ quid? D. 3. N. 44. 45.
 Naturæ lex non est à Deo dispensabilis, D. 3. N. 48.
 An cessante fine legis in particulari, cesset lex? D. 3. N. 62.
 Lex Dei est prima objectiva; lex humana est secunda objectiva morum regula, D. 5. N. 21.
 Nulla

- Nulla lex moraliter obligat, nisi cognita moraliter existens, D. 5. N. 32. 86. 109.
 Lex inter T. T. controversa est invincibiliter ignorata, D. 5. N. 37. 159.
 Lex ignota, violatur ad summum materialiter, non moraliter, D. 5. N. 50. 108. 109.
 An omnis lex sit invenibilis? D. 5. N. 88. 90. 154. ad 188. Vid. *Veritas*.
 Remota obligatio legis est à Legislatore; proxima à subditi cognitione, D. 5. N. 111. & D. 6. N. 161.
 Lex non vetat peccatum, nisi cognitum, D. 5. N. 114.
 Lex obligans facere, obligat querere, D. 5. N. 145.
 Damnatur, quod lex à sciente, non à nesciente, obvari non possit, D. 5. N. 184.
 Dantur in Deo, & conscientia directæ, & reflexæ leges, D. 6. N. 12. 15. 166. 232. Vid. *Conscientia*, *Dens*.
 Quid utraque? D. 6. N. 16.
 Directæ per se, reflexæ per accidens intenduntur, *Ibid*.
 Reflexæ non sunt indecenter exponendæ, D. 6. N. 17. ad 24. 54. 57. 78.
 Objecta legum directarum distinguenda ab objectis reflexarum, D. 6. N. 24.
 Datur lex obligans sequi dictamen vincibiliter falsum, D. 6. N. 35. 36.
 Nulla inter legem Dei directam, & reflexam oppositio, nec inter earum objecta, D. 6. N. 74. 126.
 Quando lex directæ sit regula objectiva; quando lex reflexa, D. 6. N. 122.
 Non sunt necessariæ tales leges reflexæ: & quoad mores perinde est, si ve affirmantur, si ve negentur, D. 6. N. 180. ad 184. 226. 235.
 Ut lex obliget satis si detur in conscientia, etsi in re non daretur, D. 6. N. 187. 205.
 Datur lex obligans sequi falsum, propositum, ut verum, D. 6. N. 188.
 Non datur lex obligans vel ad verum, vel ad falsum, *Ib*.
 Inane argumentum, quod lex Dei nobis subordinaretur, D. 6. N. 190. 229. 231.
 Congruentiæ pro tuenda lege reflexæ, D. 6. N. 193.
 Quo sensu dicatur duas dari leges, D. 6. N. 226. 235.
 Lex obligans sequi erroneam est conditionalis, seu nisi deponatur; obligans eam deponere est absoluta, D. 6. N. 245. ad 248. & D. 7. N. 119. 231. ad 238.
 Datur lex vetans operari cum dubio, D. 7. N. 121.
 Datur obligans, ut juxta vincibilem falsam operemur, D. 7. N. 199. 214. ad 224. Tom. I.
- Lex affirmativa duo includit, unum directè, aliud indirectè, D. 7. N. 319.
 Præcepta affirmativa semper obligant, non tamen ad semper, *Ib*.
 Satis ut lex sit moraliter certa, ad hoc, ut obliget, nec opus, ut sit evidens, D. 9. N. 10. 19. 44. 48.
Libertas
 Theologica, quid includat supra Philosophicam? D. 5. N. 31. 113.
 Effectus liber in causa est, cujus causa est libera, D. 5. N. 34.
 Ad peccatum necessaria libertas à coactione, & necessitate, D. 5. N. 45. ad 51. & D. 7. N. 77. ad 108.
 Quid ex S. August. libertas facti, & peccati? D. 7. N. 95.
 Plures circa libertatem errores: & quid liberum arbitrium ex S. Thomâ? D. 5. N. 113. & D. 6. N. 4. & D. 7. N. 103.
 Si satis est ad peccatum libertas facti, inutiles sunt Pontificum in Baianos, Jansenistas, definitiones, D. 7. N. 77. 254.
 Libertas indifferentiæ constituitur per boni, & mali notitiam, D. 7. N. 82. 84.
 Necessitas consequens ad libertatem, non tollit hanc, D. 7. N. 220. 223.
 Quid liberum in se; quid in suâ causâ? D. 7. N. 325. 328.
 Libertas est simultas potentiæ, non potentia simultatis, D. 8. N. 26.
 Quid libertas exercitij, seu contradictionis; quid specificationis, seu contrarietatis? D. 8. N. 263. 300. ad 322.
 Omne, quod constituit potentiam proximam liberam, debet componi posse cum actu, D. 8. N. 376. ad 380. Vid. *Peccatum*.
Libri
 Malè intellecti, occasio errandi, D. 1. N. 10.
 Qualiter legendi, D. 2. N. 4.
 Veriti, D. 2. N. 35.
 Non omne, quod liber ab Ecclesiâ approbatus continet, est de fide, D. 2. N. 36.
 Vid. *S. P. Ignatius*.
 Decreta circa libros, quando omnes obligent? D. 2. N. 37.
 Liber dari potest à Papâ, ut Papâ; & à Papâ, ut Capite Inquisitionis, *Ib*.
 Vetatur lectio Scripturæ idiomate vulgari, D. 2. N. 123.
 Censura, nisi aliud exprimitur, cadit in librum, non in Authorem, D. 3. N. 1.
 Libri Morales sermone vulgari vetandi essent, D. 3. N. 31.
 Quam infelices T. T. si eorum libri ab Idiotis terantur, *Ib*.
Logica
 Sensus compositi, & divisi doctrina difficilis,
 Oo ij

cilis, D. 1. N. 63. ad 69.
 Quoties res est de rei quidditate, communi-
 standum definitioni, D. 2. N. 13.
 Modalis aliam non habet veritatem, quam
 modi, D. 2. N. 99.
 In modalis dictum, nec affirmatur, nec ne-
 gatur, lb. & 127.
 Quid materia propositionis? D. 3. N. 78.
 Modi, quos Theologia Moralis considerat,
 D. 3. N. 83.
 Regula discernens contradictorias à contra-
 rijs, lb. & D. 8. N. 2.
 Non est melius contradicere, quam, &c. D.
 3. N. 84.
 Nequit definitioni addi, quod est disputan-
 dum, D. 4. N. 80.
 Si species sit notior genere, licet genus per
 speciem exponere, D. 4. N. 87. 89.
 Argumēta calculatoria saepe nulla, D. 4. N. 91.
 An motivum conclusionis sit universalius
 illa? D. 4. N. 115.
 Lis de voce dirimitur à modo loquendi Do-
 ctorum, D. 5. N. 36.
 Si una ex æquivalentibus affirmatur, & alia:
 si negetur, & alia, D. 5. N. 54.
 Syllogismi reflexi saepe necessarij, D. 6. N. 94.
 Præmissæ dictaminis invincibiliter falsi, D.
 6. N. 112. ad 115. 123. 180. 213. & D. 9.
 N. 15.
 Præmissæ dictaminis Prudentiæ speculati-
 vè veri, D. 6. N. 139.
 Vid. *Prudentia*.
 Ex absurdâ hypothesi absurdæ illationes, D.
 6. N. 165. 254. 256. & D. 7. N. 100.
 Consequens ad præmissam falsam, nequit di-
 ci verum secundum quid, & conclusio se-
 quitur partem debiliorem, D. 6. N. 169.
 Quid opinio contraria, quid contradictoria,
 quid absoluta, quid modalis? D. 8. N. 2.
 22. 29. ad 36.
 Contradictoriæ ne quidem ex diversis moti-
 vis composibiles, D. 8. N. 22.
 Quid necesse, ut modales opponantur? D. 8.
 N. 20.
 Nulla illatio à suppositione confusa ad de-
 terminatam, D. 8. N. 142.
 Nulla ab objecto ad actum, D. 8. N. 158.
 Nulla à similitudine potentiae ad potentiam si-
 militudinis, D. 8. N. 197. 200.
 Quid sit rationem magis, quid nimis proba-
 re? D. 8. N. 405.
 Celebre Sophisma, D. 9. N. 97.
 A contradictorio consequentis tenet illatio
 ad contradictorium, non ad contrarium
 antecedentis, D. 9. N. 99.
 Contrariæ possunt simul esse falsæ, non veræ, lb.
Lutherus.
 Vid. *Baïus*, *Calvinus*, *Hæretici*.

M

Matrimonium.

Declaratio autoritativa ejusdem, cui
 competat? D. 1. N. 117.
Medicus.
 Lex Tridentini quando illos obliget? D. 2.
 N. 41.

M. Mercornus.

Laudatur, D. 6. N. 99.
 Optimam dat rationem, cur Deus pro secun-
 dâ regulâ dederit dictamen, D. 6. N.
 200.
 Ait licere disputandi gratiâ minus probabi-
 lem, D. 8. N. 32.
 Ait, quod judicans oppositam probabilem,
 judicet esse alijs, non sibi, D. 8. N. 102.
 Ait intellectum in speculativis opinari posse
 minus probabilem, D. 8. N. 239.
 Ejus argumenta, quod intellectus nequeat
 assentiri minus probabili, D. 8. N. 334. ad
 359.
 Nec sit liber inter motiva æqualia, D. 8. N.
 430. ad 475.
 Ait, quod si Pagano lex Judaica propona-
 tur, ut probabilior, quam Christiana, te-
 neatur ad Judaismum, D. 8. N. 240.
 Ait probabilitates se elidere, D. 8. N. 430.
 435. ad 441.
 Ait, quod voluntas ad medium aptius, in-
 tellectus ad verius teneatur, D. 8. N. 466.
 472.

Meritum.

Est à dignitate operantis, D. 6. N. 11. 89.
 Cur putans se mereri quantum Deipara,
 non mereatur? lb.
 Supponit libertatem indifferentiæ, & auge-
 tur juxta dignitatem operantis, D. 6. N.
 26. 145. & D. 7. N. 81. 332.
 Ut actus sit meritorius, non est opus, ut à
 charitate ordinetur in Deum, D. 7. N. 30.
 Quid meritum de congruo, quid de condig-
 no? D. 7. N. 332.

Miraculum.

An falsa religio possit veris miraculis con-
 firmari? D. 6. N. 180. & D. 9. N. 95.
 An fuissent in purâ naturâ? D. 9. N. 83.
 Sunt quasi sigillum Dei loquentis, D. 9. N.
 93.
 Miracula Hæreticorum, D. 9. N. 93.
 An miranda à Dæmone patrata, sint miracu-
 la? lb.
 Quid necesse ad verum miraculum? D. 9.
 N. 94.

Missa.

An Hostie matutinæ antè præmittendæ? D.
 1. N. 75.

Ejus

Ejus stipendium, D. 2. N. 71. 72. Vid. *Omissio*.
Modestia.

Quam necessaria in T. T. D. 1. N. 118. & D. 3. N. 1. ad 17. & D. 8. N. 166.

Magne mentis indicium, D. 3. N. 5. ad 10. Exculandi siqui erronea docuere, Ibid.

D. Thom. moderatio contra opiniones sibi oppositas, D. 3. N. 30.

Censurandi facilitas ex Ochamo, & Bannez, ignorantie indicium, D. 3. N. 33. ad 36.

Pertinacia iudicii in Idiotis maior, D. 4. N. 63. T. T. quo sapientiores, eo modestiores, D. 8. N. 165.

Moniales.
Egressus quando illis licitus, D. 3. N. 41.

Motivum.
Quod, & quo, D. 4. N. 11. Vid. *Objectum*.

Actus non specificantur necessario a motivo, sed a lumine, quo applicantur, D. 4. N. 21. Vid. *Actus*, *Objectum*.

P. Moya.
Defenditur, D. 8. N. 168. & sequi.

N

Natura.

Est de fide non repugnare statum purae naturae, D. 9. N. 83.

Non est evidens, nos in eo non esse, D. 9. N. 85.

An in eo statu fuissent miracula? Ib.

Necessitas.

Pure antecedens tollit libertatem, D. 5. N. 65.

Necessitas medij, & praecepti quid? D. 5. N. 115.

O

Obedientia.

Omnes Ascetici supponunt, quod intellectus possit a voluntate flecti, D. 8. N. 321.

Prudens monitum S. P. Ignatii datum Patri Laynez ad Tridentinum destinato: Ne sua in opinione sit tenax; quin oppositae rationes trahat, D. 8. N. 322.

Sepe implicat, ut subditus iudicet directe verum, quod Superior iubet, D. 8. N. 340. 359.

Objectum.

Aliqua vetita, quia mala; aliqua mala, quia vetita, D. 2. N. 49.

Tam de objecto necessario dari potest opinio, quam de contingenti, evidenter, D. 4. N. 10.

Idem objectum pro luminis diversitate potest esse evidens, aut probabile, D. 4. N. 12.

Evidentia, probabilitas, &c. non sunt in objecto, Ib. & D. 8. N. 573.

Motivum quo, est quod specificat necessario actum, D. 4. N. 20.

Tom. I.

Motivum in se, nec est certum, nec probabile, Ib.

Non refundit suam perfectionem in actum, nisi pro luminis mensura, D. 4. N. 34.

Formae objectis convenientes, D. 4. N. 118. Objectum non movet, nisi ut cognitum, D. 6. N. 64. Vid. *Intellectus*.

Omissio.

Jejunij, in eo, qui se reducit impotentem jejunare, quando sit peccatum? D. 7. N. 234.

Plura de omissione actus praecepti, D. 7. N. 341.

Sacri ommissio est peccatum in volitione somni, Ib.

Opinio.

Cur homines liberius opinentur circa mores? D. 1. N. 12.

Quid speculativa, quid practica? D. 1. N. 65. Inductio opinionum, quae a probabilitate ad improbabilitatem transire, D. 1. N. 65. 74.

Quid haeretica, & haeresi proxima? D. 1. N. 93. & D. 3. N. 12.

Erronea, & errori proxima? Ib. & D. 3. N. 13. 14.

Mediate, & immediate de Fide? D. 1. N. 93. Opiniones quando, & qualiter censurandae? D. 1. N. 118.

Antiquata, & damnata? D. 2. N. 71. 133. ad 137.

Scandalosa? D. 2. N. 78. & D. 3. N. 16. Vid. *Scandalum*.

An opinio nimis stricta dici possit scandalosa? D. 2. N. 92. 93. 124. 125.

Offensiva pietatis, ex se, aut ex ignorantia, D. 2. N. 92. & D. 3. N. 14.

Quid improbabilis? Vid. *Probabile*.

Quid haesim sapiens, Male sonans, Blasphemia, Temeraria, Seditiosa, Schismatici, D. 3. N. 14. 15.

Quando opiniones inter T. T. dubiae censurandae? D. 3. N. 29. 31.

Opinio communis quid? D. 3. N. 32.

Quid opinio, & quae ejus formido? D. 4. N. 6. 10. 17.

Discrimen opinionis a fide, dubio &c. D. 4. N. 6. 41. 42.

An sit iudicium absolutum? D. 4. N. 8. 17.

Quid sit, quod ejus objectum possit aliter se habere? D. 4. N. 10. D. 8. N. 49.

Non omnis opinio probabilis, D. 4. N. 40.

An opinari sit in nobis, seu sit nobis liberum? D. 8. N. 265. Vid. *Intellectus*.

Opinans, nec fingit, nec dubitat, D. 8. N. 271. ad 281.

Opinio, & dubium simul repugnant, D. 8. N. 436.

Non licet pro libito mutare opinionem, D. 8. N. 586. ad 597.

Opinari est liberum, non imaginari, D. 8. N. 601.

Oo iij

Opinans

Opinans putat se dicere verum, D. 8. N. 602.
Aliud est opinio probabilis, aliud moraliter
certa, D. 9. N. 28.

Ordo.

Nequit peti iuramentum de Ordinandorum
idoneitate, D. 1. N. 111. 137.

Vid. *Episcopus*.

Originale.

Pœna Parvulorum cum eo solum morien-
tium, D. 3. N. 4. Vid. *Augustinus*.
Pelagiani negarunt originale, D. 5. N. 106.
Quam belle S. Thom. excuset D. Augusti-
num, D. 5. N. 107.

P*Palanco.*

A It, omnes negare, quod actus fiat for-
maliter honestus ab invincibili hone-
statis errore, D. 4. N. 46. ad 50.
Ait falsitatem speculativam soli iudicio spe-
culativo convenire, & practicam practi-
co, D. 6. N. 131.
Negat actum honestari formaliter ab invin-
cibili errore, D. 6. N. 151. ad 170.
Quia repugnat lex obligans sequi falsum:
Quia Deus præcipue vetat, quod ipse ve-
tat, quam quod conscientia falsa: Quia
Deus dicere posset, Venite ad Regnum,
quia furati estis, D. 6. N. 152. ad 170.
Ait actum sub errore invincibili esse tantum
secundum quid honestum, D. 6. N. 169.
Imponit Probabilitatis, quod negent, verum
in re esse Prudentiæ objectum, D. 6. N. 170.
Ejus argumenta contra leges reflexas, D. 6.
N. 172. ad 180.
Quia lex Dei nostro arbitrio subordinare-
tur: & quia satis est tueri in Deo legem
sequendi verum, D. 6. N. 177. 180.
Imponit etiam, quod asserant dari in Deo
legem sequendi vel verum, vel falsum, D.
6. N. 188.
Negat ad peccandum nunc, requiri nunc
novam peccati libertatem, sed satis novam
nunc facti. Rejicio passim, D. 7.
Nostram sententiam de advertentiæ neces-
sitate vocat stupendam laxitatis. Ostendo la-
xiorem esse suam, D. 7. N. 287.
Ait, quod conscientia vincibiliter falsa magis
obliget, quam lex superioris, D. 7. N. 296.
Ait repugnare simultatem probabilitatis: &
quod tunc quælibet sit tantum probabilis
secundum quid, nempe si alia desit, D.
8. N. 195.
Probat paritate testium; & quia utraque ma-
net dubia; & quia utraque foret vera, D.
8. N. 195. ad 203.
Ejus responsio ad nostram ex peccato infi-

delitatis, & iudicii temerarij paritatem,
quam nulla, D. 8. N. 360. ad 386.

Ait nostrum ex Deipara argumentum plus
virulentia, quam efficacia continere: &
quod post Alex. VII. non liceat disputare,
nū sit sine labe concepta, D. 8. N. 365. 366.
Ejus loquendi libertatem rejicio, D. 8. N.
368. ad 386.

Non respondet paritati voluntatis, quod ut
hec potest inter bona eligere minus, ita in-
tellectus inter vera, D. 8. N. 449. ad 454.
Ejus rationes pro impotentia intellectus, ut
assentiatur minus probabili, D. 8. N. 476.
ad 506.

Ait magis venerari tam D. Augustinum,
quam D. Hieronymum, qui neutri assen-
titur, quam qui alterutri, dum opponun-
tur, D. 8. N. 480. 493.

Solvo, D. 8. N. 579.

Loquens de P. Terillo ait: Toties errat, quo-
ties loquitur, D. 8. N. 496.

Agitat in alio sensu quaestionem, D. 8. N. 580.

Ejus contradictiones, D. 4. N. 127. D. 6. N.
291. ad 298. D. 8. N. 368.

Ejus animositates, D. 7. N. 287. D. 8. N. 496.

Ejus improbabilitates. Inter iudicium itans
pro non labe Deiparae, & ejus iudicii sus-
pensionem, præfert hanc iudicio; dicen-
do, quod sit sanctius suspendere, D. 8. N.
368. ad 386.

Papa.

Considerari potest ut Doctor privatus, & ut
Doctor totius Ecclesiae quoad fidem, &
mores, D. 1. N. 16. 18.

Tripliciter ut Papa damnare potest opinio-
nes, D. 1. N. 17.

Ut Doctor privatus potest scienter contra
fidem errare: etiam nunquam præsumendū:
& à quo tunc deponendus? D. 1. N. 20. 24.
29.

Papa ut Papa est infallibilis extra Conciliū
in materia fidei, & morum, censuris, cano-
nizatione, & quaestionibus facti toti Ec-
clesiae propositis, D. 1. N. 30. ad 44.

Implicat, ut imprudenter procedat, D. 1. N. 45.

Acceptatio Ecclesiae non dat Papæ infallibi-
litatem, D. 1. N. 46.

An sit infallibilis Papa, dum uni solum
Regno loquitur? D. 1. N. 47.

An æquæ certa sit Papæ infallibilitas in ma-
teria morum, ac Fidei? D. 1. N. 49.

An in moribus ad salutem non necessarijs? Ib.

Est de fide hunc numero hominē esse Papā;
quin et si hoc non esset de fide, adhuc ejus
definitiones essent infallibiles, D. 1. N. 50.

An Papam esse infallibilem sit de fide, an
tantum moraliter certum? Ib. & N. 90.
ad 97.

Errores,

- Errores, quos Hæretici Papæ tribuunt, D. 1.N.51.
 Potest Papa probabilizare, & improbabilizare opiniones, D.1.N.52.
 Iudicij Pontificij eminentia, D.1.73.76.77.87.& D.2.N.104.
 Longe aliter Papa, ac Inquisitio declarat, D.1.N.77.79.
 An esset Hæreticus, qui negaret opinionem esse talem, qualem Papa declarat, D.1.N.97.
 Concilium à Papâ, non Papa à Concilio, sumit firmitatem, D.1.N.100.
 Papa censurans docet Ecclesiam, & benè notandum, quâ censurâ damnet, D.1.N.102.103.
 Non violatur Papæ præceptum, si nō censurata notetur ut probabilis. Vid. *Censura*.
 Urbanus II. vetuit, ne peteretur iuramentum de idoneitate Ordinandorum, D.1.N.111.137.
 Soli Papæ incit infallibilis declaratio de opinionum improbabilitate, D.1.N.138. & D.2.N.3.
 An Decreta sint à Papâ ut Capite totius Ecclesie? D.2.N.3.
 Scrupulosa quæstio Papæ auctoritatem lædunt, D.2.N.12.
 Quid sit loqui ex Cathedrâ, & unde colligatur? D.2.N.14. ad 29.
 An dicta Decreta moderna sint Definitiones? D.2.N.31.36.
 Censura Papæ retentis iisdem circumstantijs est invariabilis: & à sententiâ Papæ declarativâ non potest; à purè legislativâ potest fieri supplicatio, D.2.N.37.75. D.3.N.53.
 Leges Papæ ut declaratorie obligant, ubi non promulgatæ, dummodo consent, D.2.N.56.67.
 Non ita Civiles, D.2.N.70.
 An damnatæ ut scandalosæ sint falsæ? D.2.N.100.
 Ex illis inferebatur probabilitas practica, D.2.N.103.
 An opinionem re falsam Papa declarare possit probabiliorē? D.2.N.132.
 Quid vident Decreta Alex.VII. VIII. & Innocent.XI. D.3.N.18. ad 36.
 Discrimen inter leges Papæ declarativas, & legislativas, D.3.N.53.61.
 Papæ damnantes opiniones Jansenij, D.5.N.50.
 Definitiones Pontificum inutiles, si ad peccatum satis est libertas facti, D.7.N.77. ad 100.
 Utraque contradictoria de Christo D. venturo vocatur à Sixto V. fidei, & rationi Tom.I.
 consona, D.8.N.46.
 Videtur ab Innoc. XI. definitum, quod pia affectio sit necessaria ad fidem, D.9.N.41.
 Vid. *Damnata*, *Decreta*, *Lex*, *S. Paulus*.
 Ejus Textus, quod non est ex fide, exponitur à D. Bonav. D.4.N.75.
 Paritates.
 In his, quæ sunt juris positivi, nulla paritas, D.4.N.44.
 Quam ineptæ ex diligentia pro re temporali ad diligentiam pro spirituali, D.5.N.164. ad 174.
 Horologij, D.6.N.121.
 Actus externi, D.7.N.20.146. ad 148.263.
 Testium, D.8.N.68.101.459.
 Justitiæ, D.8.N.151.198.211.
 Iudicis, D.8.N.220.275.439.464.
 Sceleris, D.8.N.250.278.432.478.
 Pictoris, D.8.N.251.
 Trahentium, D.8.N.255.
 Ligati, D.8.N.430.
 Syderum, D.8.N.592.
 Aliæ paritates, D.8.N.273. ad 286.437.439.
 Cur paritates physice nil concludant, D.8.N.499.
 Peccatum.
 Spirituale quale? Difficilis curationis, D.1.N.121.
 An volens committere omne veniale peccet mortaliter? D.2.N.97.
 Peccatum assentientis, aut practicanis damnatas. Vid. *Damnata*.
 Poena est improprie peccatum, D.5.N.45.
 Peccatum est à solo sciente, D.5.N.47.79.85.92.
 Ad peccandum duplex cognitio necessaria, una retrahens, alia alliciens, D.5.N.50.113. & D.7.N.50.52.108.
 Libertas supponit peccati cognitionem, D.5.N.51.
 Libertas Theologica quid? Necessaria ad peccatum libertas à necessitate, non tantum à coactione, D.5.N.52.113.114. & D.7.N.91. ad 94.
 Quid proprie, quid improprie peccatum; quid materiale, quid formale? D.5.N.92. ad 109.
 Acute distinguit S. Augustin. peccatum formale à materiali; & ait hoc esse peccatum, non culpam, lb.
 Peccatum ignorantie. Vid. *Ignorantia*.
 Quid libertas peccati, quid facti? Ibid.
 Vid. *Libertas*.
 Qualiter omnis peccans ignorans? D.5.N.102. & D.8.N.474.
 Cur putans malitiam peccati infinitam, non contrahat infinitam? D.6.N.92.
 Oo iij Cur

Cur sublato errore non liceat complacere de opere in se malo? lb.

An peccans ex ignorantia cognoscat suam ignorantiam? D.7.

Vid. *Ignorantia Vincibilis*.

Quæ advertentia ad peccatum formale necessaria? D.7.N.38.&c. à N.49.ad 63. 179. 213.214.

Dantur peccata ignorantie verè talia, D.7.N.41.131.136.

Ad mortale satis advertentia interpretativa? D.7.N.49.ad 53.

Ad peccatum novum non satis nova libertas facti, D.7.N.80.ad 109.144.

Necessaria nova nunc actualis libertas peccati, D.7.N.87.109.ad 114.

Si ad peccandum nunc, satis foret libertas peccati præterita, Pontificum Definitiones erunt inutiles, D.7.N.79.ad 104.

Actus primò primi nò sunt mortale, ut vult Janfenius, D.7.N.90.

Peccata occulta, eorumque radix, D.7.N.128.

Necessitas consequens non tollit peccatum: tollit, si fiat antecedens, D.7.N.133.

Modernorum argumenta, quam antiqua! D.7.N.135. Vid. *Error*. Vid. *Ignorantia*.

Ad peccandum non est necessaria Scientia, aut iudicium, satis advertentia, &c. D.7.N.179.288.294.302.

Agere contra scrupulos, quando fit, & non fit peccatum? D.7.N.243.

Implicat peccatum sine advertentiâ. Quæ? D.7.N.253.294.

Ad peccatum satis, ut vel in se, vel in sui causa sit volitum, D.7.N.263.307.

Actus externus non vetatur sine interno, D.7.N.266.

Opera externa sunt propriè peccata, lb.318.

Adversarij laxiores nobis, & quod inter eos, & nos discrimen? D.7.N.278.

Dum peccatum considerant, dicunt, quod nos: dum ignorantie peccatum, à nobis recedunt, D.7.N.293.

Peccatum Philosophicum, D.7.N.313.

Prævidens se fieri impotentem solvere, quando peccet? D.7.N.334.

Operari cōtra apprehensionem peccati prudenter contemptam, non est peccatum, D.7.N.243.

Aliud peccatum in se, aliud in sui causâ, D.7.N.346.

Pelagius.

Negavit peccata ignorantia, & peccatum originale; & nimis extulit liberum arbitrium, D.5.N.100.106.& D.7.N.144.

Discrimen Pelagianorum, & Semi-Pelagianorum, D.7.N.279.

Praxis.

Summè varij inter se T.T. D.4.N.122.

Quid juxta me? D.4.N.124.ad 130.

Cognitio speculativa non differt necessario a practica ex objecto, sed ex modo, D.4.N.125.

Dantur judicia universalis practica, & particularis speculativa, D.4.N.129.130.

Probabile in genere.

An Probabile possit improbabilizari? D.1.N.53.ad 84.

Quid intrinsecè, quid extrinsecè probabilis? D.1.N.65.& D.4.N.121.

Qualiter opinio de Probabili transeat in Improbabilem, D.1.N.67.Inductio, lb.& N.122.

Docti possunt dare, & tollere Probabilitatem, D.1.N.77.108.

Probabilitas non est intrinseca opinioni, D.1.N.83.D.4.N.7.

Probabilitas tollitur à certitudine oppositi, lb.& D.2.N.82.D.4.N.59.D.8.N.22.

Soli Papa incit authoritas infallibilis improbabilizandi; alijs fallibilis, D.1.N.138.

Qui legendi pro probabilitate? D.1.N.141.

Quid probabilitas speculativa, quid practica; & unde? D.2.N.82.D.4.N.126.ad 130.

Quid Probabile, Improbabile, Non Probabile, Tenuiter Probabile? D.2.N.95.115.

Potest neutra ex contradictorijs esse probabilis, lb.& 115.

Cur omne practice probabile sit speculative probabile; non econtra? D.2.N.98.

Probabilitas non tollitur à solâ evidentia, D.2.N.130.

Cur si una est probabilis, nò ideo ei opposita est improbabilis; si verò una sit certo vera, alia sit certò improbabilis? D.2.N.136.

Probabilitas non tollitur à probabilitate, lb.& D.4.N.96.D.8.N.15.50.ad 58.456.

D.9.N.28.

Probabilium Systema quando mutari coeperit? D.4.N.1.

Quid subjectiva, & objectiva probabilitas Theologica? D.4.N.7.

Omne probabile est verosimile; non econtra, D.4.N.24.71.

Quid juxta alios opinio probabilis? D.4.N.20.

Quid juxta me? D.4.N.29.52.83.ad 86.

Potest una ex contradictorijs esse probabilis, non alia; non verò potest una esse incerta, & dubia, non alia? D.4.N.25.27.

Solvens rationes unius partis non ideo probat oppositam, D.4.N.28.

An ut opinio sit probabilis, solvenda sint oppositæ rationes? D.4.N.33.49.

Qui Doctor faciat opinionem probabilem? D.4.N.36.121. *Que-*

Quilibet probabilis apparet ex suo motivo
vera, & opposita falsa, D. 4. N. 39.
Non omnis opinio est probabilis, D. 4. N.
40.
A quo tollatur probabilitas? D. 4. N. 40. D.
8. N. 25. D. 9. N. 82.
Qui opinio probabilis differat à fide, ab im-
probabili, &c? D. 4. N. 41.
Omnis extrinsecè probabilis fundatur in in-
trinsecè probabili, D. 4. N. 43. 121.
Quid positivè, quid negativè improbabilis?
D. 4. N. 44.
Ex hoc, quod una non sit probabilis, non
ideo opposita est certa, D. 4. N. 48.
Contra certum nil datur probabile, & econ-
tra, D. 4. N. 46. ad 50.
Cur hæres non sint probabiles? Ib. & N.
56. ad 67.
Probabilitas non fit certitudo per ignoran-
tiam rationis oppositæ, D. 4. N. 47.
Tenuis probabilitas est implicancia termino-
rum, D. 4. N. 52.
Parum probabilis non est probabilis, Ib.
Discrimen inter probabile Academicorum,
& nostrum, D. 4. N. 70. ad 74.
Opinio nec quia favet legi est probabilis,
nec quia libertati est improbabilis. Induc-
tio, D. 4. N. 75. 76.
Probabilioritas falsitatis non tollit probabi-
litem veritatis, D. 4. N. 81.
An Antiqui per Probabile intellexerint Pro-
babilis? Ibid.
Expono meam definitionem: & unde moti-
vi gravitas sumatur? D. 4. N. 85.
Cur à T. Aristotelica definitio deseratur?
D. 4. N. 100. ad 120.
Quid magis, minus, æquè, intrinsecè, & ex-
trinsecè probabilis? D. 4. N. 122. ad 129.
An omnis certò probabilis sit tuta? D. 4. N.
132.
An idem sit Probabilis, ac Tutius; & unde
Tutioritas, unde Probabilioritas? Ib. & N.
134.
Probabilitas, & Veritas mutuò realiter di-
stinguuntur, D. 5. N. 1. ad 9. D. 8. N. 84.
ad 92.
Quid probabilitas objectiva, quid formalis?
D. 5. N. 6.
Duplex opinio nequit mutuò esse probabi-
lior, D. 8. N. 24.
Ut opinio non sit probabilis, satis, vel ut ca-
reat gravi pro se ratione; vel ut contra se
habeat aliquid certum, D. 8. N. 25.
Probabilitas latè sumpta est immunitas à
censurâ, D. 8. N. 207.
Aliud Probabilitas, aliud Dubium, D. 8. N.
572.
Probabilitas tollitur tam ab evidentia, quam

à certitudine, D. 9. N. 82.
*Id. Simultas Probabilitatis, & Probabilitas
Simultatis.*
Quid utraque? D. 8. N. 26. 73.
Cur hæc implicet, non illa? Ib. & N. 28. 33.
A simultanea probabilitate veritatis, nulla
illatio ad simultaneam veritatem, D. 8. N.
90. 91.
Sola determinata certa falsitas, non verò in-
determinata tollit à motivo gravitatem,
D. 8. N. 98. 103.
Ignorantia veri non tollit probabilitatem, D.
8. N. 106.
Utrumque motivum est grave, D. 8. N. 109.
Uterque contradicens dicit probabiliter ve-
rum, D. 8. N. 110.
Uterque est sapiens quoad probabilitatem,
neuter quoad veritatem, D. 8. N. 118.
Potest utraque contradictoria esse simul
quoad nos prudenter vera, D. 8. N. 136. ad
141. 152.
Ex motivorum similitudine infertur similitudo
probabilitatis; non verò probabilitas si-
militudinis actuum, D. 8. N. 158. 206.
Ambæ probabiles sunt ethicè sanæ, D. 8. N.
161.
Utraque simul esse possunt evidenter pro-
babiles, D. 8. N. 194.
Maxima absurda ex sententiâ negante oppo-
sitam propriæ esse probabilem, D. 8. N.
208.
Magis, Minus, Equè Probabile.
Rejicienda tam nimis strictè, quam nimis
laxè, D. 1. N. 119.
Sola certò probabilis licet. Quæ sit talis? D.
1. N. 139.
Utraque probabilis ex proprio motivo vide-
tur vera, D. 4. N. 39.
Sequens minus probabilem sequitur ut ve-
ram, D. 4. N. 76.
Quid magis, minus, æquè probabilis, D. 4. N.
131.
Satis Probabilissima, etsi falsa, D. 5. N. 121.
Falsum, idem esse Probabilis, ac moraliter
certum, D. 8. N. 42. ad 47.
Inductio DD. qui oppositas proprijs vocant
probabiles, D. 8. N. 35. ad 42.
T. T. regulariter non impugnant probabili-
tatem, sed veritatem, D. 8. N. 43.
Excedens pertinacia negare, quod penes se
omnis aliena sit non probabilis, D. 8. N.
44. ad 57. 111. 208. 221.
Probabilitas tollitur, vel per hoc, quòd pro-
babilis careat ratione pro se gravi, vel con-
tra se habeat certam rationem, D. 8. N. 53.
Si minus, aut æquè probabilis licet in specu-
latis, etiam in practicis, D. 8. N. 59.
Qui judicat oppositam suæ esse probabilem,
judicat

judicat sibi esse talem, D.8.N.70.
 Cur utraque nequeat esse eidem probabili-
 or? D.8.N.163.
 Si motiva æqualia se destruant, nil dabitur
 probabile, sed omnia erunt, vel improba-
 bilia, vel moraliter certa, D.8.N.217.221.
 Questio de licito usu minus probabilis non
 est chimærica, D.8.N.222. Vid. *Intellectus*.
 Et si questio Philosophica non sit necessaria
 ad Theologicam, est tamen utilissima, D.
 8.N.230. Vid. *Intellectus*.
 Judicium probabilis est sæpe imprudens: &
 minus probabile est sæpe prudens, D.8.
 N.236.
 Motiva, ob quæ voluntas sanctè imperare
 potest assensum minus probabilis, D.8.
 N.244.
 Et si minus probabile videatur magis falsum,
 videtur adhuc verum, D.8.N.333. 467.
 468.
 Etiam in questionibus facti assentiri possum
 minus probabili, D.8.N.491.
 An hic actus sit prudens, *Credo hoc, etsi oppo-*
situm sit mihi probabilius? D.8.N.508. 582.
 590.
 Æqualis ratio, etsi faciat rem incertam, ad-
 huc facit rem probabilem, D.8.N.572.
 An liceat quotidie mutare opinionem? D.8.
 N.586. 597.
 Et si intellectus non posset physice assentiri
 minus probabili, licet ulus minus proba-
 bilis, D.8.N.605.
 Qualiter tunc dubium peccati tolleretur? D.
 8.N.607. 609.
 Si sequens probabiliorē directē non pec-
 cat, nec sequens reflexe probabiliorē,
 D.8.N.608.
Probabilissimus.
 Nemo Probabilistarum docet, quod detur
 in Deo lex sequendi conscientiam, vel
 veram, vel fallam, D.6.N.188.
 Docet modestiam, D.8.N.167.
Probabiliorissimus.
 Quis differat à Janenismo? D.4.N.2.
 Probabilioritæ inter se ad stuporem discor-
 des, D.4.N.4.
 Probabiliorissimus promovet mentis capito-
 sitatem, sui æstimationem, aliorum con-
 temptum, D.8.N.51.
 Nemo laxat, nisi ut Probabiliorista, D.8.
 N.527. 530.
Prudentia.
 Declaratio prudentialis quibus competat?
 D.1.N.116.
 Alia est cum jurisdictione, alia sine illa, Ib.
 Prudentis munus, D.1.N.124.
 Ad Probabile satis sæpe est solum Pruden-
 tum judicium, D.4.N.33.

Omne judicium practicum certò probabile
 est prudens, D.4.N.82.
 Prudentiæ non convenit semper veritas Lo-
 gica, sed ethica: unde dantur judicia pru-
 dentiæ logicè falsa; & imprudentiæ logicè
 vera, D.5.N.12. D.6.N.91. 136. D.8.N.
 296. ad 301.
 Prudentiæ munus est dirigere actus huma-
 nos, D.5.N.15.
 Principia directæ, & reflexæ prudentiæ sunt
 regula objectiva secundaria, D.5.N.21.
 Vid. *Conscientia*, *Lex*.
 Ut actus sit prudens, satis est, ut à prudentiā
 imperetur, D.6.N.91. 138.
 Defendi potest, quod omnis prudentiæ actus
 sit logicè verus: præmissæ tamen mutan-
 dæ, D.6.N.139.
 Prudentiæ objectum est, tam verum, quam
 falsum, apparens graviter verum, D.6.N.
 170.
 Quando Prudentum judicium sit regula? D.
 6.N.210. D.7.N.211.
 Qualiter contradicentes sibi invicem pru-
 dentes contradicant? D.8.N.600.
 Certitudo moralis pendet à judicio Pruden-
 tum, D.9.N.8.
 Ethicæ Christianæ principium, D.9.N.17.

Q

Questio

F Acti an spectet ad fidem? D.1.N.24.
 Præcipuum pro facti questione funda-
 mentum est auctoritas, D.1.N.28.
 Questiones Juris, & Facti sæpe vix discer-
 nibiles, D.1.N.36. 37.
 Questiones scrupulosæ infirmant veritatem,
 D.2.N.12.
 Questio de voce à modo loquendi perito-
 rum dirimitur, D.5.N.36.

R

Regula Morum.

C Ut homines liberiùs opinentur circa
 mores, quam circa fidem? D.1.N.12.
 Invincibiliter falsum sæpe est regula, D.1.
 N.88. & D.6. fuisse.
 Damnata ante damnationem fuerunt regu-
 læ; at ex errore, Ib.
 Regulæ pro tollendo à Damnatis scandalo,
 D.5.N.74. ad 94.
 Regulæ Dialecticæ, D.3.N.94. Vid. *Logica*.
 Regula, Inspecimus in obscuris, D.4.N.7.
 111.
 Primaria objectiva morum regula est Dei
 lex;

lex; secundaria est lex humana, D. 5. N. 21. D. 6. N. 87. 230.
 Proxima formalis regula morum, cui standum, est solum ultimum conscientiae dictamen, D. 5. N. 22. & D. 6. N. 33. 140. ad 149.
 In quo consistat rectitudo moralis voluntatis, & dictaminis? D. 5. N. 23. 24. & D. 6. N. 33. Vid. *Conscientia, Honestas*.
 Regula pro intelligentia SS. PP. D. 5. N. 105.
 Non omnis regula debet esse infallibilis, D. 6. N. 100.
 Regula formalis est, quæ proponit objectivam, lb.
 Quando lex directa, quando reflexa, sit regula objectiva morum? D. 6. N. 122.
 Vid. *Honestas, Lex*.
 Regulae objectivæ universales, & particulares, quibus conscientia conformanda, D. 6. N. 142.
 Regula discernendi peccatum ignorantiae, & invincibile à vincibili ignorantia, D. 7. N. 44. 48. 62.
 Regulae pro quantitate diligentiae, D. 7. N. 54. 55.
 Pro deponenda conscientia culpabili, D. 7. N. 159.
 Iudicium Prudentum quando sit regula, D. 7. N. 211.
 Regula, in dubijs Reo favendum, D. 8. N. 563.
 Principia Ethicæ Christianæ, D. 9. N. 16. ad 19.

Religio.

An possit confirmari falsis miraculis? D. 6. N. 180.
 An Catholica Religio sit evidenter vera? D. 9. per totam. Vid. *Fides*.

S

Sacramenta.

An nolens confirmationem peccet? D. 4. N. 105.
 An satis ad ea conficienda intentio habitualis? D. 7. N. 36.

Sancti.

An sit de Fide eorum gloria? D. 1. N. 25. 27. 42. 106.
 An alicui concessum privilegium numquam peccandi venialiter? D. 5. N. 124.

Sancti Patres, & Doctores.

Audiendi etiam in morum materia, D. 1. N. 40.
 Etiam, dum errant, colendi, D. 3. N. 4. ad 9.
 Nemini eorum infallibiliter standum, D. 3. N. 4. ad 14.

Regula pro illis intelligendis, D. 5. N. 105. 106.
 Inductio aliquorum, qui unam hæresim impugnantes, visi sunt declinasse in aliam, lb.
 Sæpe aliquo errore invincibili laborant, D. 5. N. 134. 153. 187. & D. 6. N. 184. 185.
 Volunt necessariam ad omne formale peccatum aliquam advertentiam, D. 5. N. 303. ad 309.
 Dum invicem contradicunt, non amittunt auctoritatem, D. 8. N. 492. 536. ad 546. 577. Vid. *Autoritas*.
 Eorum conatus fuit evidenter probare credibilitatem, non veritatem Fidei, D. 9. N. 91. *Scandalum*.
 An cohæreat cum veritate? D. 2. à N. 78. fusc.
 Activum, & passivum: Datum, & acceptum, D. 2. N. 89.
 Scandalosum in sensu vulgari quid? D. 2. N. 91.
 Tam laxa, quam stricta potest esse scandalosa, D. 2. N. 92. 124.
 Scandalum est contra misericordiam spirituales, lb.
 Quot modis opinio esse queat scandalosa? D. 2. N. 93.
 Nulla damnata à Papâ est scandalosa ex ignorantia, sed ex suo objecto: & omnis, ab eodem damnata, ut scandalosa, est falsa, D. 2. N. 111.
 Qualiter scandalum à damnatis tollatur? D. 3. N. 93. *Scientia*.
 Quâ differat ab opinione? D. 4. N. 6.
 Prima scientiarum principia inventu facilia: non ita illationes. Inductio, D. 5. N. 123.
 Scientia non est à solâ veritate metienda, D. 8. N. 118.
 Notitia probabilis de re supremâ præstat evidenti de infimâ, D. 8. N. 120.
 Etsi in utroque contradicente nulla sit scientia veri in re; est de veri probabilitate, D. 8. N. 124. 132. 190.
 Inane ex scientiâ mediâ argumentum, D. 8. N. 177. 191. *Scotus*.
 Non negat Fidei libertatem contrarietatis, D. 8. N. 270.
 An juxta eundem actus fidei imperetur à voluntate, D. 8. N. 412.
 Putat se SS. Trinitatē demonstrare, D. 9. N. 9. *Sacra Scriptura*.
 Ejus impressio, & lectio vulgari idiomate vetita, D. 2. N. 123.
 Hortatur ad desenda ignorantie peccata, D. 5. N. 82.
 Vocat Beatū, qui non peccat, D. 6. N. 26. 28. *Usur-*

Ufurpat aliquando voces importantes malitiam, D. 6. N. 25.

Scrupulus.

Quid? & an liceat contra illum operari? D. 4. N. 42.

Speculatio.

Qui differat à praxi, D. 4. N. 122. ad 130.

Dantur judicia speculativa circa singularia, D. 4. N. 127.

Quæstiones speculativæ non sunt purè ob ingenij exercitiū, D. 8. N. 59. Vid. *Praxis.*

Mag. Dom. Soto.

Primus negavit esse culpabile celebrare non premisso matutino, D. 1. N. 74.

Senior defendit licitum usum minus probabilis, quem junior negavit, D. 5. N. 68.

Statera.

Paritas statere vocatur irrationabilis, D. 8. N. 218. Vid. *Paritas.*

Studiofitas.

Opponitur peccato ignorantie. Ad quid obliget? D. 5. N. 32. 47.

Qualiter peccans ignoranter, peccet scienter contra studiofitatem? D. 7. N. 123.

155. Vid. *Ignorantia.*

P. Suarez.

Requirat ad Probabile, ut nil convincens contra se habeat, D. 4. N. 55.

Ait, quòd obligatio faciendi includat obligationem sciendi, D. 5. N. 145. 146.

Defendo illum à Celladei, D. 7. N. 206. ad 214.

Summistæ.

Vid. *Theologi.*

Suspicio.

Qui differat ab opinione? D. 4. N. 6.

Syllogismus reflexus.

Sæpe necessarius, D. 6. N. 94.

Synderefsis.

Ejus principia, D. 5. N. 21. D. 6. N. 13.

Vid. *Conscientia, Lex.*

Synodus Palestina.

Damnavit Pelagium negantem peccata ignorantie, D. 5. N. 100. & D. 7. N. 131.

T

Illustr. M. Tapia.

Sæpe laudatur, D. 5. N. 129. D. 7. N. 44. 48. 55. 62. 146.

Quid juxta illum ignorantia vincibilis? D. 7. N. 44.

Quando vincibilis fiat invincibilis? D. 7. N. 48.

Ejus Regula pro quantitate diligentie, D. 7. N. 54. 160.

Alia pro discernendâ vincibili ab invincibili

li ignorantia, D. 7. 54. 62.

Vult ad mortale necessariam perfectam advertentiam, D. 7. N. 54. 62. 146.

Unde gravitas peccati ignorantie? D. 7. N. 65.

Testes.

Paritas testium tritissima in Adversarijs; at æquè nulla, D. 8. N. 102. 108. 220. 324.

ad 330. 458. 526. 536. ad 548.

Nobis faver, lb. 151. 220.

An se mutuo elidant; & neutri credendum, & faciant rem dubiam? D. 8. N. 491. 536.

556. 572. 577.

Discrimen inter Testes, & DD. contradicentes, D. 8. N. 491.

Theologi, Theologia.

Ejus necessitas: Quibus inludet? D. 1. N. 8. ad 11.

Cur TT. liberius circa mores, quàm fidem opinati? D. 1. N. 12.

Nimijs subtilitatibus aliquando veritatem infirmant, lb.

An possint improbabilizare opiniones? D. 1. Sect. 5. per totam.

Convenit illis Declaratio Prudentialis, D. 1. N. 116.

Qualiter latrare debeant, D. 1. N. 120.

Plures TT. insignes erronea docuere. Nec illis insultandum, D. 3. N. 3. ad 10.

Modi, quos Moralis Theologia considerat, D. 3. N. 83.

Oppositas sæpe vocant in praxi Probabiles: nec sumunt Probabile pro Probabiliori, D. 4. N. 77. 81. D. 8. N. 221. ad 225.

Summistis quando stari possit? D. 4. N. 93. Vid. *Casuisse.*

Theologi Canonistis præferendi, D. 4. N. 121.

Theologia Moralis magis considerat, quid homo facere debeat, quàm quid possit, D. 5. N. 31.

Est suprema scientiarum, Ibid.

Si ignorantia in peccati poenam immissa non excusat, præstat esse vetulam, quàm Theologum, D. 5. N. 67.

Aliqui vincibilem ignorantiam vocant virtualiter scientiam, D. 5. N. 103.

Ex contradictione TT. constat, non omne verum esse invenibile, D. 5. N. 125. 157.

Cur legem Dei dividant in directam, & reflexam? D. 6. N. 183.

Et conscientiam in logicè veram, & falsam? D. 6. N. 235.

Si convenirent in explicatione advertentie interpretativæ, nulla foret lis, quæ advertentie requiratur ad mortale, D. 7. N. 49.

51. 52.

Communissima eorum opinio habetur pro moraliter certâ, D. 7. N. 73.

Fere

- Ferè omnes ignorantiam vincibilem, & invincibilem exponunt per tempus præiens, D.7.N.110.
 Eorum munus est in re necessariâ, & obviâ aliquid definire, D.7.N.210.
 Quando T.T. appellent ad iudicium Prudentum? D.7.N.211.212.
 T.T. in discendo humiles sunt; in docendo divites, Ib.
 Regulariter veritatem, non probabilitatem aliene, impugnant, D.8.N.15.44.
 In materiâ Fidei incertâ oppositi, D.8.N.46.
 Maxima absurda: si omnis opinio opposita non est probabilis, quoties propria est probabilior, D.8.N.63.207.208.221. & 492.
 Vid. Doctores.
S.Theresa.
 Quid dicat de Confessarijs? & argumentum ex ea contra nos, D.7.N.117.119.
S.Thomas.
 Ait aliquid esse posse de fide uni, non alteri, D.1.N.101.
 Quid lex, & an de ejus essentiâ promulgatio? D.2.N.45.
 Quid de iudicij Pontificij supereminentiâ? D.1.N.104.
 Quam eminenter Caietanus D. Thomæ sapientiam, & modestiam ponderet: & an aliquas opiniones retractarit? D.3.N.6.15.30.
 Quid opinio? D.4.N.6.
 Ait sensus cognoscere se sentire, D.4.N.15.
 Probabile esse simile vero; non econtra, D.4.N.59.
 Suam opinionem negatam fatendas circumstantias vocat probabiliorē, D.4.N.108. & D.8.N.63.
 Conscientiæ, & Prudentiæ munus, & actus ex S. Thom. D.5.N.15.
 Ait, quod lex Dei sit Regula sapientia: & ratio humana sit proxima, D.5.N.22.
 Negat legem incognitam obligare, D.5.N.32.
 Quid invincibilis ignorantia? D.7.N.36.D.7.N.72.
 Ait de essentiâ peccati esse libertatem à coactione, & à necessitate, D.5.N.45.
 Ejus Textus. Operans contra legem peccat, etiam putet se non peccare, D.5.N.84.159. & D.7.N.17.61.141.
 Excusat D. Augustinum, D.5.N.107.
 Negat, omnes teneri scire verum, quin nec posse, D.5.N.123.155.
 Tuetur invincibilem juris naturæ, & fidei ignorantiam, D.5.N.156.
 Quid liberum arbitrium? Ib. & D.7.N.105.
 Quid actus humanus? D.6.N.4.
 Sumit ejus honestatem à dictamine informato lege naturali, aut Divina, D.6.N.7.26.
 Tuetur actum in se malum, putatum inculpabiliter bonum, esse bonum, D.6.N.26.
 Proprietates actus boni, earum ordo, D.6.N.40.
 An velit, quod ut actus non sit formaliter bonus, satis sit, ut sit materialiter malus, D.6.N.52.148.150.161.
 Exponitur ejus textus, quod actus concordans rationi falsæ sit malus, Ib. l. cc.
 Ait conscientiam falsam obligare sub ratione veri, D.6.N.185.232.
 Et quod ignorantia tripliciter se habeat ad voluntatem, D.7.N.5.
 Exponit peccatum ignorantie, D.7.N.41.
 Ait peccatum esse involuntarium secundum id, quod ignoratur, D.7.N.60.
 Quid libertas? D.7.N.103.
 Duas ad peccatum exigunt cognitiones, D.7.N.107.109.
 An Judæi cognoverint Christum D. esse Dei Filium, D.7.N.118.
 Ait malum, & peccatum latius extendi, quam culpam, D.7.N.142.
 Cur Hæretici suos sequendo errores peccet? D.7.N.164.169.
 Quid juxta D. Thom. homo scire teneatur? D.7.N.167.173.
 Ipsam sciendi negligentiam ait peccatum, D.7.N.168.
 Afferit nos teneri sequi conscientiam errorem, D.7.N.219.
 Volitionem furandi, & furtum ait unum peccatum, D.7.N.260.
 Præcepta affirmativa non obligare ad semper, D.7.N.339.
 Omissionem esse culpam in sui causa, D.7.N.340.
 Præstantiorem esse notitiam probabilem de re altissimâ, quam evidentem de infimâ, D.8.N.120.504.505.
 Ait quod credens videat esse credendum; & articulos put credibiles esse veros, D.8.N.246.468.
 Negat tantum, quod inter bona equalia detur prælectio ex parte eorum; acutè locutus, Ib. & N.267.
 Ait omnem habendum ut bonum, quoties ejus malitia non est certa. Et quod melius sit errare bene opinando de homine malo; quam raro falli male opinando de bono, D.8.N.294.295.
 Tunc obligat ad iudicium minus probabile, D.8.N.298.
 Negat errorum singularium nocere intellectu:

ctui: & quando error noceat? D. 8. N. 300.
301. 497. 504. 506.
Tuetur similitudinem Probabilitatis; libertatem contrarietatis; peccatum Infidelitatis positivæ, D. 8. N. 303. 305. 314. 415.
Ait in nostrâ manu esse opinari quamlibet probabilem, lb.
Quid hæresis? D. 8. N. 315.
Quid iudicium temerarium, ejusque causæ? D. 8. N. 397. 401. 424. 429.
Quod intellectus in incertis à voluntate flectatur, D. 8. N. 412.
Intellectum dubium esse quasi hominem pedibus ligatum, D. 8. N. 434.
Quod Judex damnare teneatur probatum juridicè reum, D. 8. N. 440.
Ostendit voluntatis imperium in omnes animæ potentias, exceptis vegetativis, D. 8. N. 465.
Ait veritatem esse intellectus æqualitatem, D. 8. N. 503.
Quid dubium, & quomodo æquales rationes disponant ad illud? D. 8. N. 551. 556. 589.
Scitè exponit discrimen libertatis ejus, qui scit, & ejus, qui credit, D. 9. N. 47.
Ait originale interri probabiliter ex ærumnis, D. 9. N. 86.
Quod Dæmones possint plura mirabilia, D. 9. N. 93.
Thomista.
An per illos *Probabilis* stet pro eo, quod omnem ab opposito tollit Probabilitatem? D. 8. N. 43.
Non egent alieno patrocinio, cum satis sibi sint, D. 8. N. 385.
Passim laudantur, D. 8. N. 42. 385. 386.
Vid. *M. Godoy, M. Tapia, & alios.*
P. N. Thyrsus.
Negat intellectum ferri in verosimile, D. 4. N. 13.
Ait, quod juxta Antiquos idem sit *Probabile*, ac *Probabilis*, D. 4. N. 79.
Et opiniones posse simul esse Probabiles; nō tamen Approbabiles, lb.
Ait difficile, certum de sufficienti diligentia formare iudicium, D. 5. N. 59.
Tuetur invincibilem juris naturæ errorem, D. 5. N. 157.
Ait nos teneri, vel ad verum, vel ad verosimilius, lb.
Exponit, qualiter omnis lex sit invenibilis, D. 5. N. 185.
Docet verè, & propriè peccari nunc, sine advertentiâ nunc, D. 7. N. 1. ad 132.
Ait Theologos vincibilem ignorantiam exponentes uti præterito, D. 7. N. 7.
Ait repugnare, ut ignoranter peccans pec-

cet advertenter, D. 7. N. 9.
Ait ad novum peccatum satis novam libertatem facti. Rejicio, D. 7. N. 7. ad 132.
Negat similitudinem probabilitatis, D. 8. N. 210. ad 221.
Ait alterutrum mentiri: nec intellectum approbare posse, ut verum, quod potest æquè contemni ut falsum, D. 8. N. 211. 213.
Fatetur se à D. Thomâ recedere, D. 8. N. 296.
Ait, quod si intellectus potest physicè, voluntas potest sanctè imperare, ut assentiat minus probabili, D. 8. N. 297.
Ait Hæreticos sine ulla formidine assentiri propriæ sectæ, ut sibi certæ: non ita T. T. ius opinionibus, D. 8. N. 388. 390.
Ait, quod, si nostra fides foret Hæreticis credibilior, nequirent suæ assentiri, D. 8. N. 390. 393.
Negat actibus fidei immediatam contrarietatis libertatem, D. 8. N. 395.
Ait scientiam esse liberâ solum quoad usum: fidem quoad usum, & exercitium, D. 8. N. 396.
Ait, quod iudicium temerarium nitatur rationibus ex se levibus, at iudicanti gravibus, D. 8. N. 399. 402.
Ait hunc actum repugnare, *Credo hec, etsi oppositum sit mihi probabilis*, D. 8. N. 509.
Negat voluntatem esse liberam inter bona aequalia similia, D. 8. N. 531.
Ait neutrum ex testibus æqualibus esse fide dignum; adeo ut opinio S. Augustini non sit fide digna, quoties D. Hieronymus est in opposita, D. 8. N. 536. ad 544.
Tridentinum.
Ait, quod DD. & Magistri sint etiam pro confessionibus approbandi, D. 1. N. 124.
An Tridentini Congregatio possit leges condere? D. 2. N. 34.
Tridentinum quoad dogmata, ubique obligat, D. 2. N. 39. 68.
Lex Tridentini quando obliget Medicos? D. 2. N. 41.
Definit, quod in manu hominis sit, vias suas malas facere bonas: & quod Deus non jubet impossibilia, D. 5. N. 49.
Definit, Fidem esse liberam, D. 8. N. 353. 412. D. 9. N. 42.
Definit, Fidei repugnare falsum, D. 9. N. 27.
Tutum.
Inductio opinionum Tutorum Improbabilium, D. 4. N. 75.
Quid opinio Tuta: & unde Tutius, unde Probabilis sumatur? D. 4. N. 130. ad 134.

Veritas

V

Veritas, Verum.

Longè distat à probabilitate, D. 1. N. 65.
& D. 5. fusè.
An veritas uniatur scandalo? D. 2. à N. 78.
Cur ex vero non nisi verum: ex falso, modò
verum, modò falsum? D. 2. N. 137. 139.
Cur duæ contrariæ possint simul esse falsæ?
Ib.
Verum sæpe minus movet, quàm falsum, D.
4. N. 83.
Quid veritas objectiva, quid formalis? D. 5.
N. 56.
Quid veritas, quid probabilitas? D. 5. N. 7. 8.
Non est idem veritas, ac conscientie rectitu-
do, D. 5. N. 13. ad 33.
Quid veritas logica, quid Ethica, aut Pra-
ctica? D. 5. N. 19. D. 6. N. 104. ad 141.
Sola logica veritas non est morum regula,
D. 5. N. 23. 26. & D. 6. N. 110.
Si sola veritas foret regula, Deus juberet im-
possibilia, D. 5. N. 57.
Non omne verum est invenibile, D. 5. N.
120. ad 130. 155. ad 188. D. 6. N. 184. 185.
Veritates generales inventu faciles: non ita
particulares. Inductio, D. 5. N. 120. ad 125.
154. ad 172. D. 6. N. 173. ad 185.
An virtutum exercitium sit ad veritatis in-
ventionem necessarium? Ib.
Sicut in fidei materia solæ certæ veritates
sunt amplectendæ, ita in morum materia,
D. 5. N. 126.
An sola veritas honestet formaliter actum?
D. 6. N. 49.
Sola Ethica veritas, non logica, est de essen-
tiâ prudentiæ, D. 6. N. 91. 170.
Veritas moralis satis ad scientiam moralem,
D. 6. N. 103.
Unde Logica, unde Ethica veritas? D. 6. N.
118.
Deferere certam, non incertam veritatem
est peccatum, D. 6. N. 147.
Nec sola veritas augeat virtutes, nec sola fal-
sitas vitia, D. 6. N. 167.
A veritate ad probabilitatem nulla illatio, D.
8. N. 91.
Non repugnat simultanea veritatis probabi-
litas, D. 8. N. 93. 130.
Ignorantia veritatis opponitur certitudini,
non probabilitati, D. 8. N. 106.
Doctrina non est à solâ veritate merienda, D.
8. N. 118. ad 125.
Cur apparere verum non sit esse verum: ap-
parere grave sit esse grave? D. 8. N. 130.
Cur utraque contradictoria non possit simul
esse in re vera; possit simul esse probabi-

lis? D. 8. N. 136. ad 141. 546.
Nec falsitas probabilitati veritatis, nec veri-
tas probabilitati falsitatis opponitur, D. 8.
N. 143. ad 146.
Nulla veritatis lis in materia fidei, & mo-
rum est interminabilis, quin nec in alijs
materijs Civilibus, & Politicis, D. 8. N.
150. 151.
Potest utraque contradictoria esse simul
ethicè sana, & vera, D. 8. N. 152. 161.
Potest iudicium falsum esse ethicè prudens,
& verum, D. 8. N. 299. 302.
Inter vera datur diversitas, D. 8. N. 444. 484.
Verum, & verosimile est objectum intelle-
ctus, D. 8. N. 451. 473. 524. 603.
Sola veritas, ut est in mente, quietat intel-
lectum, D. 8. N. 525.
An verum opponatur vero? Ib.
Nulla illatio ab evidentia credibilitatis ad
evidentiam veritatis, D. 9. N. 29.
Vid. *Error, Intellectus.*
Verosimile.
Non omne verosimile est probabile, D. 4. N.
24. 46. 71. 82.
Gravis verosimilitudo est doctrinæ sanitas,
D. 8. N. 161.
An minus verosimile sit magis falsum? D. 8.
N. 333. 467.
Verosimile est etiam objectum intellectus,
D. 8. N. 451.
Opposita verosimilia non se destruant, D.
8. N. 455. 464. 525.
Verosimilius non unitur necessario veritati,
ut est in re, D. 8. N. 471.
Vid. *Probabile, Verum.*
Virtus.
Ad alterum, D. 2. N. 51.
Virtus imperans, non imperata, est, quæ
obligat, Ib.
Virtutes morales suam formalem honesta-
tem hauriunt ab objecto, ut est in mente,
D. 6. N. 26. 32. 44. 173. 189. 196.
Satis ad illas honestas apparens, D. 6. N. 26.
30. 32.
Inductio, D. 6. N. 44. ad 50.
Virtutum materia sæpe opposita, D. 6. N. 77.
Virtus ab errore augeri potest, D. 6. N. 167.
Objectum virtutum est tam bonum, quam
malum in re, cognitum tamen ut bonum,
D. 6. N. 170.
Quæ intentio ad virtutum actus necessaria:
& an, ut sint meritorij, debeant à charitate
ordinari in Deum? D. 7. N. 28. 30. ad 36.
Contra virtutes peccatur positivè, & nega-
tivè, D. 8. N. 311. ad 314. 350. 352.
Omni virtuti convenit libertas contradic-
tionis, & contrarietatis, D. 8. N. 372. 409.
412.

Contra

Contra eandem virtutem diversa peccata,
D. 8. N. 415. Vid. *Honestas*.

Universitates.

In illis sapienter Cathedre oppositæ institu-
ta, D. 8. N. 58.

Utraque dicit probabiliter verum, D. 8. N.
110. 111.

Voluntas.

Sola moralis, non materialis, malitia illi no-
cet, D. 6. N. 35.

Eligit malum sub ratione boni, D. 6. N. 237.
242.

Omne indirecte volitum est in sua causâ di-
recte volitum, D. 7. N. 12.

An sit libera inter bona equalia? D. 8. N.
246.

An possit velle malum, ut malum? D. 8. N.
273.

Inter bona datur diversitas, D. 8. N. 444.

Potest non tantum inter bona equalia diver-
sa, sed etiam inter similia eugere minus,
D. 8. N. 446. ad 454. 595. 596.

An sicut voluntas se habet ad diversa bona,
ita intellectus ad diversa vera? D. 8. N.
452. 474. 482. ad 487. 523. 602. 604. Vid.

Intellectus.

Bonum, sive reale, sive apparens, est obje-
ctum voluntatis, D. 8. N. 473. 602.

Voluntas omnibus potentij, exceptis vege-
tativis, imperare potest, D. 8. N. 465.

Voluntas efficax finis non obligat ad me-
dium aptius, D. 8. N. 466. 471. ad 474.

Inter purum malum, & purum bonum non
est libera, D. 8. N. 473.

Quomodo bonum opponatur bono? D. 8.
N. 525.

Voluntas est magis libera inter bona equalia
similia, quam inter equalia diversa, D.
8. N. 595. 596.

Quin, et si libera non esset inter equalia simi-
lia, est inter equalia diversa, ib.

Quale sit cur objectivum boni electi? ib.
Vid. *Bonum*, *Intellectus*, *Libertas*, *Veritas*.

Votum.

Solemne continentia, an sit à Papâ dispen-
sabile? D. 3. N. 6.

Urbanus VIII.

Ejus Decretum circa Missæ stipendium, D.
2. N. 71.

FINIS.

